

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1Tk/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011431
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3122011431.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich A. B. C. a D. B. E. v trestnej veci obžalovaného F. G., narodeného XX. XXXXXXXX XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 14. decembra 2023 v Trenčíne jednohlasne, takto

rozhodol:

Obžalovaný F. G., narodený XX. XXXXXXXX XXXX v C. A., trvale bydliskom H. A. XXX/X, I. B., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

je vinný, že

dňa 14.05.2022 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách od 23:00 hod. do 23:50 hod. pri rybníkoch v Lednických Rovniach nazývaných „Štrky“ v altánku pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju družku – poškodenú D. A., tým spôsobom, že keď ležala na zemi, tak ju viackrát kopol do hlavy kričiac na ňu, že ju zabije a minimálne jedenkrát ju udral kovovou sekerou s čierno-červenou rúčkou o dĺžke 40 cm s nápisom „ANTISHOCK“ do oblasti hlavy, čím jej spôsobil vpáčenú trieštivú zlomeninu temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky, vnútrolebečné zakrvácanie nad tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo, veľký podkožný krvný výron čelovo-temenno-spánkovej oblasti lebky vľavo a okoloočnicový hematóm vľavo, tržnú ranu temennej časti hlavy vľavo o veľkosti cca 5cm, tržnú ranu čela vpravo o veľkosti cca 4 cm, tržnú ranu pod ľavou očnicou cca 3 cm, trieštivú zlomeninu vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čelustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivú zlomeninu spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“ s pretlačením intraorbitálneho tukového tkaniva, následkom ktorých poranení v prípade neposkytnutia správnej a včasnej pomoci mohla byť aj smrť poškodenej, nakoľko došlo aj k poraneniu jej mozgu, pričom mozog je riadiacim orgánom tela, pričom poškodená bola počas trvania hospitalizácie od 15.05.2022 do 18.05.2022 výrazne a zásadne obmedzená na bežnom spôsobe života, keďže sa podrobila život zachraňujúcemu operačnému zákroku, následne aj maxilo-faciálnemu vyšetreniu a musela vnútrožilovo užívať lieky od bolesti a následne bola počas trvania PN do 28.06.2022 obmedzená na bežnom spôsobe života tak, že musela dodržiavať fyzický a psychický klud, nemohla sa zúčastňovať spoločenských a kultúrnych aktivít pre deformitu a opuch tváre, hojace sa rany na tvári a podliatiny, mala bolesti, pre ktoré užívala lieky od bolesti, poranenia zanechajú trvalý následok minimálne vo forme plošných jaziev na viditeľnej časti tváre, čím poškodenej na základe bodového ohodnotenia vznikla škoda na zdraví vo výške 15.621,90 €,

teda

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle usmrtiť iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 5 Trestného zákona ako aj § 39 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody 16 (šesťnásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky, pričom podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovanému ukladá počas trvania ochranného dohľadu aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí, a to kovovej sekery s čierno-červenou rúčkou o dĺžke 40 cm s nápisom „ANTISHOCK“ a čiernych tenisiek s dvoma bielymi pásmi, pričom podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej D. A., narodenej XX. XXXXXXXXXXX XXXX, bydliskom J. XXXX/XX, C. škodu 15 621,90 €.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú D. A., narodenú XX. XXXXXXXXXXX XXXX, bydliskom J. XXXX/XX, C. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

10.11.2022 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) na Okresnom súde Trenčín („súd“) obžalobu 1Kv 28/22/3300 z 08.11.2022 na obžalovaného G. („obžalovaný“) pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 14.05.2022 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách od 23:00 hod. do 23:50 hod. pri rybníkoch v Lednických Rovniach nazývaných „Štrky“ v altánku pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju družku – poškodenú D. A., tým spôsobom, že keď ležala na zemi, tak ju kopal do hlavy kričiac na ňu, že ju zabije a minimálne trikrát ju uderil neznámym tvrdým tupým predmetom do oblasti hlavy, čím jej spôsobil vpáčenú trieštivú zlomeninu temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky 15 mm hlboko, vnútrolebečné zakrvácanie pod tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo, veľký podkožný krvný výron čelovo-temenno-spánkovej oblasti lebky vľavo, okoloočnicový podkožný krvný výron vpravo, tržnú ranu temennej časti hlavy vľavo o veľkosti cca 5cm, tržnú ranu čela vpravo o veľkosti cca 4 cm, tržnú ranu pod ľavou očnicou cca 3 cm, trieštivú zlomeninu vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čelustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivú zlomeninu spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“ s pretlačením vnútroočnicového tukového tkaniva, ktoré poranenia viedli k bezprostrednému ohrozeniu života poškodenej, nakoľko mozog poškodenej bol tlačnými úlomkami, ako aj spôsobeným krvným výronom ohrozený, čo viedlo k bezvedomiu poškodenej v dôsledku čoho sa poškodená mohla udusiť, mohla byť vypovedaná kontrola iných životných dejov ako srdca, pľúc a mohlo dôjsť k opuchu mozgu, pričom minimálna dĺžka liečby poškodenej je v trvaní 2 mesiacov až 3 mesiacov, kedy bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života a poranenia zanechajú trvalý následok vo forme viditeľných jaziev po poraneniach samotných a po operačnom zákroku na hlave, čím poškodenej na základe bodového ohodnotenia vznikla škoda na zdraví vo výške 21.434,70 €.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že k stíhanému skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný.

Rozsudkom 1Tk/3/2022 z 28.03.2023 („rozsudok 1Tk/3/2022“) súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania stíhaného skutku, za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného dohľadu 2 roky vrátane zákazu požívania alkoholu a iných návykových látok a ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Napokon súd rozhodol aj o náhrade škody.

Na podklade odvolaní obžalovaného a prokurátora Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením 2To/44/2023 z 14.06.2023 („uznesenie 2To/44/2023“) rozsudok 1Tk/3/2022 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okrem vytknutia konkrétnych nesprávností rozsudku 1Tk/3/2022 odvolací súd v uznesení 2To/44/2023 uložil súdu aj doplniť dokazovanie (minimálne) výsluchom znalca MUDr. Glézla vo vzťahu k bližšiemu objasneniu, či vystupňovaný afekt u obžalovaného bol spôsobený provokáciou poškodenej, ako aj vo vzťahu k existencii, resp. neexistencii patického afektu u obžalovaného a vykonaním opätovného znaleckého dokazovania ohľadom zranení poškodenej, najmä mechanizmu ich vzniku, závažnosti a následkov znalcom z príslušného odvetvia.

Na tomto mieste súd sumarizuje, že na hlavnom pojednávaní pred zrušením rozsudku 1Tk/3/2022 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej D. A., svedkov K. G., F. G. J., K. L., I. M., M. N. a C. O., výsluchom znalcov E. P. O. a E. D. Q., čítaním zápisníc o výsluchu svedkov F. J., R. S., T. A. a F. N. (postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por.), čítaním znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru (č. l. 219, 225 a 259; postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.), oboznámením fotodokumentácie (č. l. 103 – 105 a 160 – 164; postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por.), ako aj čítaním listinných dôkazov (to všetko postupom podľa § 269 ods. 1 Tr. por.), konkrétne zápisnice o ohliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie na č. l. 266, zápisnice o vydaní veci na č. l. 299, prepisu nahrávky na č. l. 312, správy z aplikácie messenger na č. l. 338, podstatného obsahu listov obžalovaného na č. l. 320 a nasl., lekárskeho správ na č. l. 338 a nasl., zápisnice o dychovej skúške na č. l. 367, správe obce Lednické Rovne na č. l. 373, správy Sociálnej poisťovne na č. l. 374, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na č. l. 373, potvrdenia na č. l. 382, správy na č. l. 383, skráteného výpisu klienta na č. l. 389, správy na č. l. 391, výpisu z evidencie priestupkov na č. l. 397, rozsudku na č. l. 401, z prílohovej obálky na č. l. 501 odpisu z registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov, ako aj vyhlásení na č. l. 493 a nasl.. Po zrušení rozsudku 1Tk/3/2022 vykonal dokazovanie (opätovným) výsluchom znalca E. D. Q., ako aj výsluchom povereného zástupcu znaleckej organizácie LEGE ARTIS znalecká organizácia, s. r. o. („znalecká organizácia LEGE ARTIS“) E. L. R., E., ktorá v konaní na podklade uznesenia súdu 1Tk/3/2022 z 30.06.2023 vypracovala znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetví Úrazová chirurgia a Neurochirurgia č. 29/2023.

Odmietol súd ešte pred zrušením rozsudku 1Tk/3/2022 postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. na návrh obhajoby vykonať dokazovanie pribratím znalca za účelom zabezpečenia znaleckého posudku na ustálenie predmetu, ktorým bolo poškodenej spôsobené zranenie v temnej oblasti hlavy vľavo, pretože výsledok takéhoto dokazovania by smeroval k záveru, ktorý bol už skôr zistený z iného vykonaného dokazovania, konkrétne z výsluchu znalca MUDr. Klementa, ktorý ustálil, že predmetné zranenie bolo poškodenej spôsobené silným úderom tvrdým tupým predmetom s menšou plochou (nárazu), ako ruka alebo noha obžalovaného. Nebolo navyše ani zrejmé, znalca z akého odboru a odvetvia obhajoba navrhuje na ustálenie tejto otázky pribrať. Ani na základe doplnenia dokazovania v intenciách uznesenia 2To/44/2023 na podklade doplneného dokazovania nevyvstala potreba ďalšieho doplnenia dokazovania podľa obhajobného návrhu, keďže k obdobným záverom ako znalec E. O. dospela aj znalecká organizácia LEGE ARTIS. Napokon ešte pred zrušením rozsudku 1Tk/3/2022 súd nevyhovel ani návrhu prokurátora na čítanie zápisnice o výpovedi svedka B., keď jeho výsluch bol vykonaný 16.05.2022, tj. pred vznesením obvinenia obžalovanému 17.05.2022, a tak sa jednalo o procesne nespôsobilý dôkazný prostriedok.

Obžalovaný vypovedal, že v deň stíhaného skutku s poškodenou a viacerými kamarátmi zorganizovali opekačku pri rybníkoch v Lednických Rovniach nazývaných „Štrky“ v altánku, kde mal v pláne poškodenú

požiadať o ruku. Popísal prípravu na opekačku a postupný príchod kamarátov. Okolo 18tej požiadal poškodenú o ruku, s čím poškodená súhlasila a na čo si všetci spoločne pripili. Opekačka prebiehala normálne, popíjal sa alkohol, bola tam dobrá atmosféra, žiadne hádky. Po tom, ako poškodenú požiadal o ruku, volal aj otcovi, aby prišiel na pohárik, s čím ten najskôr nesúhlasil, ale poškodená ho prehovorila. Počas opekačky pozerali aj hokej, otec po hokeji odišiel domov s tým, že mu prízvukoval, aby moc nepil, lebo na ďalší deň mali ísť na rybárske preteky. Postupne odchádzali aj ďalší kamaráti, až na mieste zostali len on s poškodenou a svedkovia L. a O.. Tí sa ale išli prejsť, a tak tam zostali sami s poškodenou. Vtedy sa s poškodenou pohádali, zrejme kvôli tomu, že on už chcel ísť domov a poškodená tam ešte chcela zostať. V rámci hádky sa vzájomne urážali, určite poškodenej vytkol, že prečo súhlasila so sobášom. Vtedy poškodená naznačila, čo zistil až neskôr, odhodenie snubného prsteňa do vody, čo ho nahnevalo. Preto začal baliť veci, píľku, ktorú mali na drevo uložil do ruksaku a chcel zobrať aj sekeru, čo si ale poškodená všimla a o sekeru sa začali naťahovať. Vtedy sa trafila sekerou do hlavy, keď silnejšie potiahla. Prítom sa stále hádali a nadávali si. Poškodená viackrát odpadla, možno 7- až 8-krát, vždy ju ale prebral tak, že ňou triasol alebo jej dal „pár faciek“. Počas tohto odpadávania si poškodená viackrát udrela hlavu o stôl, resp. lavicu, jedenkrát dokonca spadla hlavou na sekeru. Okrem toho aj pri tom, ako jedenkrát odpadla a on jej chcel ísť pomôcť, potkol sa a svojím kolenom dopadol poškodenej na tvár. Po nejakom čase stáli oproti sebe a medzi nimi bol stôl. Poškodená na ňom robila neporiadok, rozhadzovala veci a pri tom schmatla nôž, ktorým sa po ňom zahnela a rozrezala mu prst až do kĺbu. Báľ sa, že by v útoku mohla pokračovať so sekerou, a tak ju schmatol a vyrúbal diery do dverí unimobunky, kde sekeru chcel schovať. Na konci hádky na neho poškodená kričala, že si nič neváži a aby zmizol. Dobalil teda veci a z miesta odišiel. Poškodená prítom stála na nohách, ešte na neho kričala. Určite nebola celá krvavá, mala len poranené líce z toho, ako na ňu dopadol kolenom a z hlavy jej tiekol pramienok krvi. Cestou domov volal mame, pretože mu zo straty krvi z rany na ruke bolo zle, do telefónu asi povedal, že zabil poškodenú, ale myslel to skôr tak, že „to zabil s poškodenou“. Rodičov cestou domov aj stretol, povedal im, čo sa stalo a potom išiel domov, kde čakal. Najskôr prišla mama so psíkom a asi 10 až 15 minút po nej aj otec s políciou. Na doplňujúce otázky uviedol, že v daný deň pil alkohol napriek tomu, že mu skorším rozhodnutím súdu bol uložený zákaz, mali predsa oslavu zásnub. Nebol ale moc opitý, cítil sa fajn. S poškodenou sa vtedy bili navzájom, najskôr ale začala s fackami poškodená a až potom jej ich aj on opätovoľ. Raz dal poškodenej aj päšťou do líca, resp. sánky, aby konečne prestala s útokmi. Poškodená ale bola ešte agresívnejšia. Pripustil, že niektoré zranenia, zrejme opuch líca pod okom, poškodenej mohol spôsobiť aj on, keď jej dopadol na tvár pravým kolenom, mal predsa 100 kíľ. Pokiaľ sa mal vyjadriť, prečo vysekal diery do dverí unimobunky aby schoval sekeru, keďže bol oproti poškodenej statný, silnejší, uviedol, že videl na poškodenej, že ju chcela použiť ona a chcel sa súčasne vyzúriť. Poškodená chcela počas hádky volať políciu, na čo jej povedal, že tým uškodí aj sebe, lebo ho napadla a zároveň by išiel sedieť aj on, keďže porušil podmienku a tak poškodená sama zahodila mobilný telefón. Pokiaľ bol postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. odstraňovaný rozpor s jeho výpoveďou z prípravného konania, keď opakovane uvádzal, že volal mame, že poškodenú „asi zabil“ (č. l. 49 a 55), k tomu uviedol len toľko, že nechcel, aby poškodená mala zle, inak tento rozpor odstrániť nevedel. Potvrdil, že po incidente napísal správu a poslal nahrávku na FB skupinu, kde sa ospravedľoval za to, ako dopadol večer a uviedol, že sa chce zabiť. Poškodená pri jeho odchode bola pri vedomí a ďalšie zranenia, ktoré na nej vtedy nevidel, jej mohol spôsobiť len niekto, kto na mieste zostal. Ak bol postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. odstraňovaný rozpor s jeho výpoveďou z prípravného konania, keď uviedol, že jediný, kto mohol poškodenej spôsobiť zranenia, bol on, keďže tam nikto iný nebol a ak ich neutrpela pri jej páde, cítil sa vinný (č. l. 57), k tomu uviedol, že vtedy ešte nevedel, že sa na miesto vrátil svedok O.. Potvrdil ale, že poškodenej z väzby písal listy, v ktorých sa jej ospravedľoval, chcel totiž byť s ňou aj v budúcnosti. Pokiaľ ide o telefonáty z miesta, určite jedenkrát volal on mame a potom tá volala naspäť, kedy mu uviedla, že poškodená bola celá krvavá a dobitá, prikrytá vecami, spomenula aj psíka. Pripustil, že mu mama už po incidente povedala, že ozaj moc nechýbalo a poškodenú by zabil. Poškodená, keď mala vypité, bola podľa neho hádavá, agresívna, napádala ho, viackrát od nej dostal aj facku a tiež ho pohrýzla. Bol aj svedkom incidentu, kedy mala poškodená konflikt v krčme, ktorý iniciatívne vyvolala. Lúbila si vypiť a keď mala vypité, niekedy bola prítulná, inokedy agresívna. Pila ale dosť často, dokázala vypiť aj 5 pív alebo fľašu vína na posedenie. Popísal aj to, ako poškodená počas osláv Silvestra aj v prítomnosti jej mamy viackrát odpadla, pričom ju prebúdzali tak, že ňou triasli a od mamy dostala aj „pár faciek“.

Poškodená A., družka obžalovaného v čase skutku, vypovedala, že obžalovaný už od počiatku ich vzťahu býval agresívny, keď si vypil. V podstate zhodne s obžalovaným popísala prípravu a priebeh opekačky, počas ktorej ju obžalovaný požiadal o ruku s tým, že všetci zúčastnení sa dobre bavili, síce sa

aj popíjalo, ale nikto sa moc neopil. Postupne zostali v altánku len ona a obžalovaný s tým, že svedkovia L. a O. sa odišli prejsť. Na následný priebeh skutku si spomenula len útržkovito. Konkrétne si vybavila moment, ako bola na zemi tvárou dole, obžalovaný jej zobral a zahodil telefón, lebo na neho chcela zavolať políciu. Už vtedy jej obžalovaný ubližoval a práve preto chcela volať políciu. Potom si sňala zásnubný prsteň a naznačila jeho zahodenie. Potom si vybavila, ako ležala na zemi, obžalovaný stál nad ňou, kopal ju zľava do tváre, resp. hlavy a kričal, že ju zabije. Následne si už nepamätá nič až do momentu, kedy sa prebrala v nemocnici. Na doplňujúce otázky si ešte spomenula, že keď už zostali v altánku ona s obžalovaným, o niečom sa hádali. Ako sa dostala prvýkrát na zem, to nevedela, ale určite neodpadla, bol to následok konania obžalovaného. Obžalovaný ju potom neskôr kopol viackrát do tváre, resp. hlavy, boli to silné „bomby“. Negovala, že by sa s obžalovaným hádali o sekeru, že by odpadla sama a aj to, že by na obžalovaného zaútočila nožom. V čase skutku mala 165 cm a asi 75 kg. Svoje zranenia pozná len zo zdravotných záznamov. Obžalovaný, kým si nevypil, správal sa normálne, ale potom býval agresívny, a to verbálne aj fyzicky. Vypovedala aj o konflikte so Silvestra, kedy sa obžalovaný opil, zaspal v izbe, vyvracal sa tam a keď mu tam išla otvoriť okno a vyvetrať, začal byť agresívny, v prítomnosti jej matky jej dal päšťou do čela. Ona na obžalovaného fyzicky nikdy nezaútočila ako prvá, maximálne sa bránila a to tak, že obžalovanému väčšinou opätovoľovala facku. Bez príčiny v minulosti neodpadávala. Aktuálne máva ako následok zranení bolesti hlavy, PN bola si 2 mesiace.

Svedkyňa G., matka obžalovaného, spontánne vypovedala, že pri samotnom stíhanom skutku nebola. Obžalovaný jej v noci volal, že ho poškodená „poslala do piče“. Keď prišli s manželom na miesto, poškodená vyzerala zúfalo, bola zabalená v deke, bola celá krvavá, mala opuchnutú tvár a rozťaté obočie. V altánku bolo všetko rozhádzané, bol tam veľký neporiadok, všetko bolo od krvi. Poškodená jej povedala, že bola dobitá a chcela, aby sa postaral o psíka. O svedkyni L. jej povedala, že tá odišla, lebo sa s obžalovaným hádali, aby si to sami vyriešili. Vzala teda psíka a odišla domov, kde obžalovaný ležal na lavičke a čakal na nich. Na doplňujúce otázky uviedla, že obžalovaný jej povedal, že poškodená do neho dvakrát zaľala a tiež povedal, že sa naťahovali o sekeru a poškodenú dokopal. Toto však nepovedal do telefónu, ale až keď sa stretli, teda keď obžalovaný z miesta odchádzal a oni s manželom na miesto prichádzali. Postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. boli odstraňované viaceré rozpory v jej výpovedi z prípravného konania, kedy uviedla, že prvýkrát bola s obžalovaným v kontakte, keď jej v noci volal a povedal jej, že ho poškodená napadla, zaľala mu do ruky, ruka mu krváca a asi spadne, aby mu išli na pomoc, za čo mal poškodenú dokopať, teda už do telefónu a nie pri osobnom stretnutí mal spomenúť dokopanie poškodenej (č. l. 131 rub) a že keď sa s obžalovaným rozprávala už doma, mal potvrdiť, že poškodenú dokopal (č. l. 131 rub), ku ktorým sa ale vzhľadom na odstup času nevedela presne vyjadriť. Vzťah obžalovaného a poškodenej popísala ako komplikovaný, „raz hore, raz dole“. Poškodená obžalovaného viackrát napadla, raz bola pri tom, ako mu „vylepila“ dve facky a tiež si spomenula na konflikt, kedy mala poškodená napadnúť obžalovaného nožom. Jedenkrát obžalovaný volal aj policajtov, lebo ho poškodená nechcela pustiť domov. Poškodená im nesedela, nepadli si do oka. Bola zlý človek, často a rada pila alkohol a bývala potom agresívna a vulgárna na obžalovaného, ale verbálne aj na nich. Vedela aj o tom, že poškodená verbálne napadla človeka pre 20,- € a chcela fyzicky napadnúť niekoho aj v zamestnaní. Poškodenú dokonca vyhodili z práce. Obžalovaný nie je zlý chlapec, syn. Keď si vypil, nebýval agresívny, len rád rozprával. V danom momente sa zrejme neovládol, musel k tomu však byť vyprovokovaný.

Svedok G. st., otec obžalovaného, spontánne vypovedal, že v daný deň ho zobudila manželka s tým, že obžalovaný zbil poškodenú. Vydali sa teda spoločne na miesto, cestou stretli obžalovaného, ktorý plakal a bľabotal a opakovane uvádzal, že zbil poškodenú. Keď prišli na miesto, bola tam poškodená a svedkovia L. a O.. Poškodená bola prikrytá dekou, pričom svedkovia tvrdili, že ju tak už našli, že ju zbil obžalovaný a že zavolali záchranku a políciu. Svedkovia mu povedali, že na mieste v čase incidentu neboli, odišli ešte predtým, aby sa obžalovaný s poškodenou mohli porozprávať, keďže sa predtým hádali. Čo si všimol, poškodená mala krvavú tvár, krv jej po tvári stekala, modriny na nej si ale nevšimol a tiež nevidel presne jej zranenia. Poškodená bola schopná rozprávať. Pokiaľ boli postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. odstraňované rozpory v jeho výpovedi z prípravného konania, kedy uviedol, že obžalovaný mal do telefónu povedať, že poškodenú zabil (č. l. 127), zotrval na tom, že obžalovaný povedal, že ju zbil a nie zabil a rovnako uviedol, že poškodená nebola schopná slova a rozprávala len niečo nezrozumiteľne (č. l. 127), zotrval na tom, že bola schopná rozprávať a chcela, aby sa jej postarali o psíka. Tiež sa vrátil k momentu, keď bol na mieste ešte večer, pričom uviedol, že tam najskôr nechcel ísť, ale na naliehanie obžalovaného a poškodenej tam prišiel. Strávil tam asi 1,5 hodiny, počas ktorého času všetko vyzeralo byť v poriadku, poškodená za ten čas vypila celé víno a on s obžalovaným pili „kalíšky“. Obžalovaný ale

bol normálny, nebol nejak moc opitý. Keď sa na miesto v noci vrátil, v altánku bol veľký neporiadok, stôl bol krvavý. Obžalovaný bol podľa neho pohodový chalan, syn. Nemal problémy s alkoholom a tiež nebol pod jeho vplyvom agresívny. K dôvodom skoršieho podmieneného odsúdenia obžalovaného vedel, že to bolo kvôli tomu, že obžalovaný chcel navštíviť syna, v čom mu manželka bránila a preto ju udrel. Ak bol postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. odstraňovaný rozpor v jeho výpovedi z prípravného konania, kedy uviedol, že obžalovaný bol prchký a vedel sa „vytočiť“ (č. I. 127), k tomu upresnil, že to myslel tak, že bol taký vtedy, keď sa mu dohovárало. Obžalovaný nebol žiaden bitkár, prchký bol len slovne a nie fyzicky. Bol ale naopak svedkom toho, ako bola poškodená trikrát pod vplyvom alkoholu agresívna. Už od počiatku mu poškodené „nepadla do oka“.

Svedkyňa L. vypovedala, že opekačka prebiehala úplne normálne, obžalovaný požiadal poškodenú o ruku, tá súhlasila, všetci pili a zabávali sa. Po nejakom čase zostali na mieste len obžalovaný a poškodená a ona so svedkom O.. Oni so svedkom O. sa potom vzdialili, chceli sa ísť prejsť. Asi po hodinke sa vrátili a našli poškodenú. Tá sedela v altánku, v ktorom bol strašný neporiadok a všade bola krv. Obžalovaný tam nebol. Vzhľadom na zranenia zavolali svedok O. zavola sanitku. Poškodená mala strašné zranenia hlavy, síce bola pri vedomí, ale len s ťažkosťami jej bolo niečo rozumieť. Prikývla ale na ich otázku, či ju zbil obžalovaný. Potom svedkyňa prišlo z celej situácie zle. Svedok O. bol už potom po celý čas pri poškodenej, držal ju za ruku, zisťoval jej zranenia. Na mieste bola aj vtedy, keď tam prišli rodičia obžalovaného. Na doplňujúce otázky uviedla, že v čase ich odchodu na prechádzku nebol altánok rozhádzaný, bol tam celkom poriadok. Obžalovaný s poškodenou sa vtedy nehádali. Ani jeden z nich nebol moc opitý. Určite nebola dôvodom ich odchodu z miesta hádka medzi obžalovaným a poškodenou. Keď sa vrátili, krv bola všade. Rodičia obžalovaného ale s poškodenou nekomunikovali, poškodená síce bola pri vedomí, ale komunikácia s ňou bola veľmi ťažká.

Svedkyňa M. si už vzhľadom na odstup času a množstvo požitého alkoholu v daný deň z daného dňa moc nepamätala. Spomenula si na incident medzi obžalovaným a poškodenou, nevedela však, kvôli čomu vznikol, kedy po sebe „štekali“ a obžalovaný najskôr niečo odhodil do jazera a potom buchol pästou do strechy altánku. Poškodená potom zobrala psíka a išla obďaleč na cestu, hnevala sa na obžalovaného. Inak bola ale nálada dobrá, normálna. Obžalovaný požiadal poškodenú o ruku a tá súhlasila, čo všetci spolu oslavovali. Nikto ale nebol tak opitý, že by o sebe nevedel. Nevedela to s určitosťou, ale zrejme z miesta odišli po tom, ako sa svedkovia L. a O. išli prejsť a pred tým, ako došlo k incidentu. Na doplňujúce otázky uviedla, že nevie o nejakých veľkých konfliktoch vo vzťahu obžalovaného a poškodenej pred incidentom. V čase ich odchodu však v altánku zrejme nebol ani obžalovaný ani poškodená. Altánok bol v poriadku, nebol tam ani príliš veľký neporiadok a ani žiadna krv. Potvrdila, že obžalovaný do FB skupiny poslal v noci správu, kedy sa všetkým ospravedlňoval a tvrdil, že sa ide zabiť.

Svedok N. sa taktiež zúčastnil opekačky. Opekačka prebiehala normálne, obžalovaný poškodenú požiadal o ruku, tá súhlasila, všetci potom spoločne oslavovali. Nič nenasvedčovalo tomu, že sa niečo má stať, nikto nebol moc opitý. Spomenul si na menšiu hádku medzi obžalovaným a poškodenou kvôli mäsu, na ktoré niekto počas opekania nedohliadal, po čom obžalovaný buchol do altánku a obaja odišli. Zdôraznil, že sa medzi sebou nejak moc nehádali, len si nadávali. Keď on z miesta odchádzal, v altánku nebol nikto. O tom, čo sa potom malo stať, sa dozvedel na druhý deň ráno. Na doplňujúce otázky uviedol, že v čase jeho odchodu v altánku neboli neporiadok a krv. Na druhý deň tam ale už neporiadok a krv boli, všetko bolo porozhadzované po zemi. Určite sa na mieste nachádzal nôž aj sekera. Nožom sa krájalo a sekery používali na rúbanie dreva. Na stole ale sekera zrejme nebola. Obžalovaného síce v konflikte nezažil, na druhej strane ale vedel, že je psychicky labilný, obzvlášť v kombinácii s alkoholom a z počutia aj s drogami. V mladosti mal mať také sklony, že týral zvieratá, mačku. Poškodená mu tiež raz spomenula, že ju obžalovaný držal za vlasy a ťahal po izbe. Tieto informácie mal však len sprostredkovane, od spolužiakov obžalovaného, ktorých pozná. Podobný názor mal ale aj na poškodenú. Zažil totiž hádku medzi ňou a jej matkou, kedy boli obojstranné vulgárne nadávky.

Svedok O. priblížil, že spolu so svedkyňou L. boli na predmetnej opekačke, boli tam od začiatku, pričom veci na opekačku s obžalovaným a poškodenou aj chystali. Akcia prebiehala normálne, popíjalo sa. Podvečer obžalovaný požiadal poškodenú o ruku, s čím ona súhlasila. Na to zavolali aj otca obžalovaného, ktorý za nimi na nejakú chvíľu prišiel. Postupne ľudia odchádzali a zostali tam len oni štyria. So svedkyňou L. sa išli prejsť, od altánku mohli byť najviac 100 až 150 metrov. Nič zvláštne nepočuli. Keď sa vrátili k altánku, poškodenú našli krvavú, nevedela rozprávať. Bola tak krvavá, že ju

spoznal len podľa nechtov, ktoré si ešte skôr všimol, že ich mala urobené, čo mu bolo divné, keďže sa išlo opekať. Keďže bola v takom stave, zavolať záchranku, ktorá prišla asi po 10-tich minútach a neskôr prišli aj rodičia obžalovaného. Jeho matka vzala psíka a odišla. Jeho otec tam zostal dlhšie, bol veľmi nervóznym. Po nejakom čase mu volala manželka, že obžalovaný je doma. Potvrdil, že obžalovaný v noci zaslal správu na FB skupinu, v ktorej sa všetkým ospravedlnil a chcel sa zabiť. Na doplňujúce otázky si nevedel vybaviť nejakú hádku medzi obžalovaným a poškodenou v daný večer. V čase ich odchodu v altánku nebol veľký neporiadok, samozrejme, boli na stole porozkladané veci z opekačky, tie však neboli na zemi a tiež tam nebola krv. Hádku medzi obžalovaným a poškodenou nebola dôvodom ich odchodu na prechádzku. Poškodená tiež nežiadala matku obžalovaného, aby zobrala psíka. Celý čas sa len triasla, nevedela sa vyjadrovať. Nevedela ani povedať, kto jej ublížil, preto sa spýtal, či to bol obžalovaný, na čo prikývla. Pokiaľ ide o zranenia, tie jej pre množstvo krvi nebolo dobre vidieť, krv mala prevažne na tvári. Poškodenú charakterizoval ako normálnu, slušne sa správajúcu, nezažil ju agresívnu. Obžalovaný bol normálny, nekonfliktný. Len raz sa pod vplyvom alkoholu pohádali. .

Znalci E. O. a E. D. Q. sa ešte pred zrušením rozsudku 1Tk/3/2022 pri ich výsluchu na hlavnom pojednávaní odvolali na závery v prípravnom konaní písomne vypracovaných znaleckých posudkov. Keďže odvolací súd v uznesení 2To/44/2023 konštatoval, že znalec MUDr. Klement nebol oprávnený podať znalecký posudok na zranenia poškodenej, súd na predmetný znalecký posudok pri jeho novom rozhodovaní vôbec neprihliadal. Ako už bolo načrtnuté, po zrušení rozsudku 1Tk/3/2022 bol na zranenia poškodenej vypracovaný nový znalecký posudok znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, pričom jej poverený zástupca E. R., E. sa na hlavnom pojednávaní rovnako odvolal na jeho závery.

Pokiaľ ide o znalecký posudok z odvetvia Úrazová chirurgia a H. (E. R., E.), možno uzavrieť, že poškodená utrpela 14.05.2022 v presne nezistenom čase od 23:00 hod. do 23:50 hod. vpáčenú trieštivú zlomeninu temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky, vnútrolebečné zakrvácanie nad tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo, veľký podkožný hematóm čelovo-temenno-spánkovej oblasti lebky vľavo a okoloočnicový hematóm vľavo, tržnú ranu temennej časti hlavy vľavo veľkosti cca 5cm, tržnú ranu čela vpravo veľkosti cca 4 cm, tržnú ranu pod ľavou očnicou veľkosti cca 3 cm, trieštivú zlomeninu vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čeľustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivú zlomeninu spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“ s pretláčaním intraorbitálneho tukového tkaniva, teda celkovo ťažké zranenia s dobou liečby 6 až 7 týždňov, pričom jej práceneschopnosť trvala 45 dní. Z medicínskeho hľadiska sa v prípade vpáčenej trieštivej zlomeniny temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky a vnútrolebečného zakrvácania nad tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo jedná o ťažké zranenia s výraznou bolestivosťou a súčasnou poruchou vedomia pre silu a intenzitu, ktorou boli spôsobené, ako aj pre stupeň bolestivosti, ktorý pri takomto type poranenia spôsobí poruchu vedomia trvajúcu rôzne dlhý čas. V prípade ostatných zranení sa jedná o zranenia ľahké so stredným stupňom bolestivosti, ktoré nespôsobujú poruchu vedomia, ale vyžadujú si podávanie liekov na zvládnutie bolesti. Pokiaľ ide o najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku jednotlivých zranení poškodenej, vpáčená zlomenina lebky temennej kosti a krvácanie nad tvrdý obal mozgu v mieste vpáčenia lebky bola najpravdepodobnejšie spôsobená úderom tupým predmetom silnej intenzity (napríklad sekera). Trieštivá zlomenina vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čeľustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivá zlomenina spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“, tržná rana čela vpravo veľkosti cca 4 cm a tržná rana pod ľavou očnicou veľkosti cca 3 cm, mohli vzniknúť pri úderoch tupým predmetom – napr. päsťou alebo kopancom nohou na oblasť tváre. Tržná rana temennej časti hlavy vľavo veľkosti cca 5cm mohla vzniknúť aj pádom na záhlavie po prvotnom útoku tupým predmetom na oblasť temennej časti lebky a stratu vedomia, kedy nekontrolovaný pád na zem, môže byť vyvolávacím mechanizmom pri náraze hlavy na tvrdú podložku. Podľa lokalizácie, rozsahu a závažnosti jednotlivých zranení je vylúčené, aby si zranenia poškodená spôsobila sama, jednoznačne tieto boli spôsobené inou osobu úmyselným konaním a opakovanými údermi. Vo vzťahu k intenzite útoku bolo záverované, že keďže došlo k prerazeniu lebečného krytu a vrazeniu úlomku kosti do mozgového tkaniva, intenzita útoku bola pri tomto poranení výrazná. Vzhľadom na poranenie mozgu, ktorý je riadiaci orgán tela, je to dôležitý orgán, pri neposkytnutí správnej a včasnej pomoci následkom takého poranenia mohla byť aj smrť, resp. trvalé následky v zmysle ťažkého fyzického alebo psychického poškodenia zdravia poškodenej. Ostatné zranenia mohli vzniknúť pri úderoch tupým predmetom – päsťou alebo kopancoch nohou na oblasť tváre stredne silnou intenzitou. Keďže sa jedná o oblasť tváre, prínosových dutín a oka, pri danej intenzite útoku mohlo dôjsť k trvalým následkom na zdraví poškodenej v zmysle deformity tváre a poškodenie funkcie oka. Poškodená bola počas hospitalizácie od 15.05.2022 do 18.05.2022 výrazne a zásadne obmedzená

na bežnom spôsobe života, keďže sa podrobila život zachraňujúcemu operačnému zákroku, následne aj maxilo-faciálnemu vyšetreniu, ktoré už ďalší zákrok neindikovalo, musela vnútrožilovo užívať lieky od bolesti. Po prepustení do ambulantnej starostlivosti počas trvania práceneschopnosti od 15.05.2022 do 28.06.2022 bola obmedzená na obvyklom spôsobe života tak, že musela dodržiavať fyzický a psychický klud, nemohla sa zúčastňovať spoločenských a kultúrnych aktivít pre deformitu a opuch tváre, hojace sa rany na tvári a podliatiny, mala bolesti, pre ktoré užívala lieky od bolesti. Ohodnotenie bolestného bolo stanovené na 615 bodov a ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo stanovené na 30 bodov, čo spolu je 645 bod, čo pri hodnote jedného bodu 24,22 € predstavuje sumu 15.621,90 €. Na otázky doplnil, že na stupnici od 1 po 10, kedy 1 predstavuje najslabšiu a 10 najsilnejšiu intenzitu, bola intenzita úderu tupým tvrdým predmetom na temeno hlavy poškodenej 7 alebo 8, tj. vysoká. Bezprostredne po takomto údere nasleduje väčšinou otras mozgu, krátkodobé, niekoľko sekúnd až minút trvajúce bezvedomie, po ktorom sa obeť preberie, je ale dezorientovaná, ťažšie sa vyjadrujúca. Po odznení týchto následkov je obeť schopná, i keď ešte v bolestiach, komunikovať. Prítom vylúčil, že by zranenie na temene mohlo byť spôsobené pádom na tvrdý predmet (obhajoba poukazovala na roxor, ktorý sa na mieste nachádzal), keďže by poškodená musela padať vertikálne temenom hlavy nadol. Pokiaľ bol dopytovaný, či by obžalovaný ako pravák za predpokladu, že by mal hlboko porezaný palec, mohol uchopiť sekeru a vysokou intenzitou udrieť poškodenú, zdôraznil, že sekeru by rozhodne mohol uchopiť aj ostatnými prstami pravej ruky. Epidurálny hematóm súvisiaci s porušením lebečného krytu poškodenej nebol veľký a po čase sa rozpustil. Ebrieta poškodenej ale na závery znaleckého posudku nemala vplyv. V prípade, že by sa poškodená nepodrobila kraniotómii, v rámci ktorej bolo odstránené poranenie jej lebky, rana vydezinfikovaná a zošitá, následkom mohli byť aj nehybnosť opačnej strany tela alebo infekcia laicky nazývaná zápal mozgových blán, ktorej následkom môže byť aj smrť.

Pokiaľ ide o znalecký posudok z odvetvia Psychiatria (MUDr. Glézl) bolo záverované, že obžalovaný v čase posudzovania jeho duševného stavu, v minulosti ani v čase páchania stíhaného skutku netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle, tj. psychózou a ani choromyseľnosťou a ani nie je a nebol závislý na omamnej alebo psychotropnej látke. Trpí a trpel však syndrómom závislosti na alkohole a zmiešanou poruchou osobnosti a v čase stíhaného skutku bol vstave opitosti prostej stredne ťažkej a v stave vystupňovaného afektu. Na podklade stredne ťažkej opitosti došlo u neho k spontánnej, nepremyslenej reakcii v rámci interpersonálneho konfliktu v zmysle vystupňovaného afektu. K vystupňovanému afektu znalec doplnil, že je to afekt abnormný, vystupňovaný kvantitatívne. Je to afekt mimoriadne silný, pri ktorom nie je osoba afektom postihnutá schopná v dostatočnej miere ovládať svoje chovanie pre intenzívne emočné napätie, napriek tomu, že si čiastočne uvedomuje, čo robí, nakoľko má zachovalé vedomie. Pri takomto silnom afekte dochádza k potlačeniu rozumovej úvahy, obvykle zábrany padajú a pozornosť je zameraná na osobu, ktorá konflikt vyvolala. Mimoriadne silný provokujúci faktor spustí búrku nahromadených afektov s agresívnym konaním veľkej intenzity. Vo vystupňovanom afekte obžalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou zaútočil na poškodenú tupou stranou sekery do hlavy. Poškodená sa po prvom údere prebrala a ako sa prebrala nasledoval úder druhý. Išlo o útoky na hlavu, útoky likvidačného charakteru a len zhoda okolností a rýchly lekársky zásah zabránili smrti poškodenej. Obvinený si bol vedomý závažnosti zranení spôsobených poškodenej a preto volal matke, že poškodenú asi zabil. U obžalovaného zistená zmiešaná porucha osobnosti a syndróm závislosti na alkohole sú ale irelevantné pri posudzovaní ovládacích a rozpoznávacích schopností tempore criminis. Vplyvom jednoduchej opitosti stredne ťažkého stupňa boli u obžalovaného v čase stíhaného skutku jeho rozpoznávacie schopnosti zachované a jeho ovládacie schopnosti znížené nepodstatne, forenzne nevýznamne. Na druhej strane sa do stavu opitosti obžalovaný dostal sám a dobrovoľne, a to napriek skúsenostiam z minulosti, že v takom stave sa správa agresívne. V dôsledku spomenutého vystupňovaného afektu boli u obžalovaného v čase stíhaného skutku jeho rozpoznávacie schopnosti znížené nepodstatne, forenzne nevýznamne a jeho ovládacie schopnosti znížené podstatne, forenzne významne. K syndrómu závislosti na alkohole zisteného u obžalovaného znalec doplnil, že bola zistená jeho kompletná závislosť na alkohole s preferenciou piva a destilátov, s vysokou toleranciou na alkohole, so sporadickými palimpsestami, keď jeho hlavným problémom je jeho agresívne správanie v stavoch opitosti s dopadom vo sfére sociálnej. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Pobyt obžalovaného na slobode je nebezpečný pre spoločnosť, nakoľko obžalovaný stíhaný skutok spáchal pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na u neho zistenú závislosť na alkohole považoval znalec za potrebné uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Ak by obžalovaný od alkoholu abstinovaoval, jeho pobyt na slobode nebude pre spoločnosť nebezpečný. Znalec tiež na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že u obžalovaného zistený vystupňovaný afekt v čase spáchania stíhaného skutku nebol spôsobený alkoholom a ani si ho neprivodil sám obvinený. Tento afekt bol následkom jeho vyprovokovania inou

osobou. Napokon, pokiaľ obhajoba žiadala vysvetliť, ako znalec myslel vetu na strane 40 znaleckého posudku, že ani pri najväčšej fantázii nepredpokladá úmysel obžalovaného vraždiť, keďže si predtým hľadali (spoločne s poškodenou) aj spoločný podnámom, k tomu vysvetlil, že tým mienil poukázať na to, že stíhaný skutok bol následkom vystupňovaného afektu, neorganizoval obžalovaný opekačku, aby tam poškodenú usmrtil. Tu sa žiada doplniť, že obhajoba viackrát „tlačila“ na znalca, aby sa vyjadril, či v čase stíhaného skutku mal úmysel poškodenú usmrtiť. Tu však viackrát musel zasiahnuť súd a obhajobe pripomenúť, že znalec nesmie odpovedať na otázky právne, pričom otázka úmyslu usmrtiť je otázkou výlučne právnou. Pokiaľ uznesením 2To/44/2023 bolo uložené „dopočuť“ znalca, tento vysvetlil, že u obžalovaného sa rozhodne nejednalo o patický afekt, ktorý je charakterizovaný stratou vedomia, a to na rozdiel od vystupňovaného afektu. Pri patickom afekte si osoba v dôsledku straty vedomia nepamätá svoje konanie, koná nekoordinovane a nepremyslene. To však nebol prípad obvineného, ktorý priebeh stíhaného skutku opísal, navyše konal koordinovane, keď mal po stíhanom skutku najskôr skryť sekeru, následne z miesta utiecť nie hockam, ale domov a počas cesty ešte aj telefonovať rodičom a oznámiť im, čo sa stalo. K afektu vystupňovanému ale aj patickému doplnil, že im predchádza externá provokácia, inými slovami, bez externej provokácie nedôjde k afektovému správaniu. Prechod z vystupňovaného do patického afektu je síce možný, je to však veľmi ojedinelé, určite sa to nestalo v prejednávacom prípade, a to jednak z dôvodu, že obžalovaný si po stíhanom skutku pamätal jeho priebeh, dokonca sa za následne ospravedľoval kamarátom a jednak tiež obžalovaný konal cielene. Pokiaľ ide o to, že obžalovaný si niektoré skutočnosti nemal pamätať, to je zrejme následkom jeho prostej opitosti stredného stupňa, pre ktorú je to príznačné. V stave tejto opitosti tiež stačila menšia provokácia k tomu, aby došlo k vystupňovanému afektu. V stave opitosti bol rozhodne obžalovaný schopný vykonať aj to, čo by inak nevykonával, kde sa ale znalec jednoznačne pridržiaval záveru, že do stavu opitosti sa obžalovaný dostal sám a dobrovoľne, a to napriek skúsenostiam z minulosti, že v takom stave sa správa agresívne.

Svedok J. vypovedal, že na opekačku bol pozvaný. Prišiel ako posledný, asi o 17:30 až 18:00 hod., keď už sa grilovalo vo veľkom. Krátko po tom, ako prišiel na miesto, obžalovaný požiadal poškodenú o ruku, tá súhlasila, všetci im gratulovali, poškodená od dojatia plakala na lavičke. Na to sa za chvíľu najedol a niečo vypil, chvíľu posedel a išiel domov, mal totiž ešte povinnosti. Odchádzal asi v čase, keď tam prichádzal otec obžalovaného. Keď odchádzal, obžalovaný ani poškodená mu nepripadali opití. Ani tempo pitia počas toho, ako tam bol, nebolo veľké. Pokiaľ tam bol, tak sa nikto s nikým nehádal, bola dobrá zábava. Keď v noci išiel spať, prišli mu na FB messenger správy, kde obžalovaný poslal hlasovú správu a tiež napísal, že ho to mrzí, že všetkým sa ospravedľuje a aj niečo v tom zmysle, že si niečo urobí. Na druhý deň ráno sa dozvedel, že poškodená mala byť obžalovaným zbitá. Mali tam vtedy zostať už len obžalovaný s poškodenou a svedkovia L. s O., ktorí sa išli prejsť okolo jazera, lebo niekto z nich bol viac opitý, a keď sa vrátili k altánu, poškodená tam bola krvavá a obžalovaný z miesta ušiel, pričom počas úteku mal volať otcovi a povedať mu, že poškodenú zabil a ide si niečo urobiť. S odstupom času, keď poškodenú prepustili do nemocnice, tak sa bála sama bývať, nechcela ísť sama do Breznice, tak asi 3-4 nocí bola u neho, aby mala kde prespať, aj sa najesť. Keď sa trochu spamätala, vrátila sa domov. Zostali aj naďalej v kontakte. Najskôr si nepamätala okrem nemocnice nič, postupne sa ale rozpamätala na to, že sa s obžalovaným na mieste pohádali, nevedela o čom a obžalovaný ju sotil. O obžalovanom vedel, že mal problémy s prvou manželkou U., že jej ubližoval. Aj poškodenej už predtým ubližoval. Keď spolu robili spolu na smene, vedeli ísť aj na pivo. Obžalovaný mal aj problémy s dochádzkou, vedel sa „najebať“ a keď mal vypité, mal aj problémy s ich kolegami, už sa chcel aj biť. Trochu tie konflikty aj vyvolával. Napríklad kolegu, keď mal vypité, neoslovil menom, ale vulgarizmom a potom keď bol na to upozornený, začal skákať ako kohút, začal byť agresívny. Poškodená bola v pohode baba. Keď bývala s obžalovaným, starala sa o neho, upratovala, varila. Nie je konfliktná, skôr taká gazdinka. Vedela si aj vypiť, ale keď mala vypité, tak sa skôr smiala, bola prítulná, nie agresívna.

Svedkyňa S. uviedla, že na opekačku bola pozvaná ako fotograf, pretože poškodená si myslela, že ju obžalovaný požiada o ruku, prišla tam po 16-tej. Najskôr čakala na príchod svedkyne M. a keď prišla, išli si zastrieľať z luku až za jazerá, kde sú betónové piliere. Tam boli asi 30 minút a keď sa vrátili, popíjali ako všetci. Asi 2 až 3 hodiny na obžalovaný požiadal poškodenú o ruku, čo nafotila a asi okolo 21:00 až 22:00 hod. si zavolať taxi a išla domov. Kým tam bola, atmosféra bola dobrá, nikto sa nehádal, zo zasnúbenia boli všetci šťastní, čo je zrejme aj z fotografií, ktoré urobila. Nikto nebol moc opitý, na mieste neboli po zemi porozhadzované veci. Na mieste bola aj sekera, ktorú používali na štiepanie dreva, bola uložená pri ohnisku. Až neskôr sa dozvedela, že ten taxikár, čo ju viezol, našiel poškodenú, a to od svedkyne M. 16.05.2022 dostala od svedka J. správu, že obžalovaný je na psychiatrii a poškodená v Žiline v nemocnici, že sa tam pobili do krvi a že ako sa hádali, poškodená vytiahla sekeru a obžalovaný „ju dal do

puču“. Napriek tomu, že obžalovaného a poškodenú poznala len krátko, všimla si, že ako pár sa vedeli dosť hádať, bolo ale vidno, že poškodená má obžalovaného. Obaja boli temperamentní, síce kričali, ale nikdy medzi nimi nevidela fyzický konflikt. Väčšinou ich spolu videla oboch pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa A., matka obžalovanej, na opekačne nebola, o všetkom sa dozvedela po asi 2 týždňoch. Keďže sa nevedela spojiť s poškodenou, volala k nej do práce, kde jej povedali, že je v nemocnici, kde jej zas povedali, že ju už prepustili domov. Tak za ňou išla a vtedy sa od nej dozvedela, že ju napadol obžalovaný. Vypovedala k Silvestru 2021, kedy oslavovala s obžalovaným a poškodenou u nich doma. Neskôr tam prišla aj svedkyňa N.. Spomenula si na moment, kedy obžalovaný po tom, ako sa s poškodenou vrátili z vonku, chcel ešte piť alkohol, čo mu ale už s poškodenou nechceli dovoliť a povedala mu, aby si už išiel ľahnúť. Potom poškodená odpadla. Dala jej teda pár faciek a po pár sekundách sa prebrala. Neskôr odpadla asi ešte 4-krát, vždy to bolo po tom, ako do obývačky prišiel obžalovaný. Asi medzi 3-tím a 4-tým odpadnutím obžalovaný poškodenú aj udrel do hlavy, zaháňal sa tam aj jej stúpol na boľavú nohu a tak sa na poškodenú nepozerala. Prebehlo to asi tak, že obžalovaný najskôr odišiel do izby a keď sa znova vrátil do obývačky povedal, že to v izbe ovracal, na čo mu poškodená povedala, aby si to upratal a v obývačke sa neukazoval. Na to k podišiel k nej podišiel a udrel ju niekde so do oblasti čela, otvorenou rukou alebo päšťou. Na to hneď odpadla, bola mimo pár sekúnd, ona ju „prefackala“ a prebrala sa. Obžalovaný a aj poškodená vtedy dosť pili. Obžalovaný a poškodená mali podľa nej normálny vzťah, poškodená dosť pila, nebývala moc opitá, ale rada si vypila. Opitá nebola drzá, správala sa dobre a keď si vypila viac, bola pritulná. Poškodená síce bola hádavá, ale nebola agresívna. Preto, že poškodená nemala kam ísť, striedala partnerov a to jej ako matke vadilo.

Svedkyňa N. sa o tom, čo sa malo stať na opekačne, dozvedela od poškodenej, ktorá jej napísala, že bola v nemocnici, že ju najskôr obžalovaný požiadala o ruku a potom ju napadol sekerou. Bolo to po tom, ako poškodenú operovali a ako za ňou bola jej mama, keďže písala z jej mobilu. Vypovedala k Silvestru 2021, kedy oslavovala u obžalovaného a poškodenej doma. Boli tam aj matka poškodenej a E. N.. Ten ale prespal celú oslavu. Prišli až po polnoci a zostali do rána. Poškodená vtedy odpadla minimálne 5- až 6-krát za sebou, čomu predchádzal útok obžalovaného na ňu. Bolo to tak, že ona s poškodenou sedeli na gauči, mama poškodenej stála a obžalovaný bil poškodenú do tváre pritom tvrdiac, že sa len bránil po tom, čo ho poškodená uhryzla. Skôr ju ale udieral. Vtedy si všimla, že poškodenej krváca ucho, mala vytrhnutú náušnicu z ucha a ako jej to povedala, začala viackrát po sebe odpadávať. Vždy ju ale prebrali. Konflikt ukončila matka poškodenej tak, že obžalovaného vyhodila za dvere. Volala sa aj polícia, poškodená ale nechcela podať oznámenie a tak policajti odišli. Poprela, že by bola predtým svedkom, že by poškodená odpadla bez zjavnej príčiny. Neprišlo jej, že by bol inokedy obžalovaný agresívny, poškodená sa pod vplyvom alkoholu bavila, konfliktná bola len vtedy, ak do nej niekto rýpal. Poškodená pila často, niekedy aj každý deň si dala pivo, podľa toho ako mala chuť jedno a aj viac. Asi raz za týždeň si dala aj pol deci vodky. Často mala aj modriny hlavne na nohách, ale to ešte pred vzťahom s obžalovaným. Popísala, že poškodená často striedala mužov a vzťah ukončila vždy ona s tým, že dôvodom malo byť, že ju napádali.

Boli tiež oboznámené celkom tri znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru („KEÚ“).

Z posudku z odvetvia Daktyloskopia je zrejmé, že na skúmanie boli predložené vecné stopy č. 1 – zelené rozbité hrdlo sklenenej fľaše s chumáčom vlasov a č. 10 – sekera „Antishock“. Bola zviditeľnená len jedna daktyloskopická stopa použiteľná na pre ďalšie skúmanie, a to na stope č. 1. Tá bola porovnaná s kontrolnými odtlačkami poškodenej a obžalovaného a bola zistená zhoda s odtlačkom praveho prostredníka obžalovaného.

Z posudku z odvetvia Kriminalistická genetická analýza vyplýva, že na skúmanie boli predložené vecné stopy č. 1 – biologická stopa – zelené rozbité hrdlo sklenenej fľaše s chumáčom vlasov, č. 2 – biologická stopa – ster z krvnej kalužky na lavici, č. 3 – biologická stopa – ster z pravej časti strechy vedľa stĺpika, č. 4 – biologická stopa – ster z ľavej časti strechy vedľa stĺpika, č. 5 – biologická stopa – ster z dverí unimobunky, č. 10 – biologická stopa – sekera „Antishock“ zaistená z unimobunky a potom vecné stopy vydané obžalovaným č. 11 biologická stopa – čierne tenisky s bielymi pásmi, č. 12 – biologická stopa – čierne tričko s vyobrazením vlka, č. 13 – biologická stopa – čierno-bielo-šedá mikina a č. 14 biologická stopa – čierne tepláky. Tiež boli predložené porovnávacie materiály – DNA poškodenej a obžalovaného. Na všetkých steroch (stopy č 2, 3, 4 a 5) bola tiež dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Na stopách č.

1, 10, 11, 12, 13 a 14 bola na konkrétnych miestach dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Na stope č. 1 sa nachádzal okrem toho aj chumáč ľudských vlasov rôznych dĺžok. Na stopách č. 10, 12, 13 a 14 sa tiež nachádzali ľudské vlasy rôznych dĺžok. Zo všetkých týchto biologických stôp bola izolovaná a analyzovaná DNA, ktorá bola následne porovnaná s DNA poškodenej a obžalovaného. Pokiaľ ide o krv z kalužky na lavici a krv z pravej a ľavej časti strechy vedľa stĺpika, ako aj krv na teniskách a teplákoch obžalovaného, jednalo sa o krv poškodenej. Pokiaľ ide o chumáč vlasov na hrdle fľaše a ostatné vlasy, ako aj krv na hrdle fľaše, dverách unimobunky, sekere (na kovovej časti a povrchu a okrajoch a hrán rukoväte), tričku, mikine aj teplákoch obžalovaného, jednalo sa o krv obžalovaného. Okrem toho na hrdle fľaše (povrchu závitovej časti), sekere (povrchu okrajov a hrán kovovej časti), topánkach a mikine obžalovaného bola zistená prítomnosť zmiešanej krvi, kde poškodenú a obžalovaného nebolo možné vylúčiť ako jej pôvodcov, resp. hypotéza o tom, že jej pôvodcom boli práve oni dva bola prakticky dokázaná. Pokiaľ ide o krvné stopy na povrchu okrajov a hrán kovovej časti sekery, pri štatistickom hodnotení zmiešaného DNA profilu pomocou pravdepodobnostného pomeru (LR) na základe genotypov a frekvencií zistených DNA znakov je 6,028 x 1045krát pravdepodobnejšie, že pôvodcami krvných stôp sú obžalovaný a poškodená, než by pôvodcami zmiešaných stôp boli dve iné neznáme osoby.

Z posudku z odvetvia Trasológia je zrejmé, že pokiaľ ide o fotograficky zadokumentované krvné škrabance na čele poškodenej v tvare protichodných trojuholníkov vzdialených niekoľko milimetrov od seba, tie neboli vytvorené ani sekerou a ani podošvou obuvi obžalovaného.

Na fotodokumentácii zranení poškodenej sú viditeľné jej opuchnuté a do fialova sfarbené viečka oboch očí, prekrytá rana na ľavom temene hlavy (evidentne po operačnom zákroku), zašitá väčšia širšia tržná rana asi 5 centimetrov nad pravým okom a zašitá menšia užšia tržná rana na ľavom líci asi 2 centimetre pod ľavým rohom oka. Tiež sú viditeľné krvné škrabance na čele poškodenej v tvare protichodných trojuholníkov vzdialených niekoľko milimetrov od seba a odrenina na jej brade. Na hlave poškodenej sa tiež nachádza viacero hematómov.

Z lekárskeho správ je zrejmý charakter a rozsah zranení poškodenej tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Tiež vyplýva, že obžalovaná bola najskôr 15.05.2022 o 1:45 pod vplyvom alkoholu v množstve 2,11 g/l v krvi prijatá v nemocnici v Považskej Bystrici, odkiaľ bola k operačnému zákroku preložená na neurochirurgické oddelenie nemocnice v Žiline. Tam bolo vykonané CT a zistené tri závažné nálezy, a to impresívna trieštivá zlomenina lebky parietálne vľavo s drobným epidurálnym krvácaním, kominutívna zlomenina laterálne mediálnej a ventrálnej steny ľavej maxilárnej dutiny s nálezom hemosinusu ľavej maxilárnej dutiny a ďalšia kominutívna zlomenina spodiny ľavej orbity charakteru blow out fracture s herniáciou intraorbitálneho tukového tkaniva. V rámci operácie poškodenej bola vykonaná revízia a odstránené úlomky kosti lebky v celkovej anestézii. Následne liečba mala pokračovať na pracovisku maxilofaciálnej chirurgie. Všetky tieto zranenia podrobnejšie rozviedol aj E. O. v podanom znaleckom posudku.

Z fotodokumentácie predloženej svedkyňou S. vyplýva priebeh opekačky. Obžalovaný najskôr za prítomnosti ostatných zúčastnených priamo pri altánku požiadal poškodenú o ruku, na čo sa všetci potešili, gratulovali im. Okolo altánku nebol neporiadok, na stole boli vyložené používané a požívané v priebehu opekačky. Nálada bola dobrá.

15.05.2022 od 4:30 hod. do 5:40 hod. bola vykonaná ohliadka miesta činu, konkrétne dreveného altánku pri jazerách „Štrky“ v Lednických Rovniach. Medzi jazerami je štrková cesta, na ktorej začiatku sú dve šedé unimobunky využívané rybármi, uzamknuté. 5 metrov od unimobuniek je drevený altánok, ktorý má plechovú strechu tvaru písmena „A“. Stredom altánku je drevený stôl a po každej strane je drevená lavička. Na stole sa nachádzajú zvyšky po opekaní, plastové fľaše, plechovky od piva, fľaše od vína, na zemi medzi stolom a lavicou bola zaistená stopa č. 1 – zelené rozbité hrdlo sklenej fľaše umazané krvou s chumáčom vlasov ako daktyloskopická a biologická stopa. Na lavici v strede sú krvné kalužky z ktorých bol odobratý ster ako biologická stopa č. 2. Na drevenej časti strechy zvnútra sú nad stopou č. 2 krvavé kvapky. Z pravej a ľavej časti strechy vedľa stredového stĺpika altánku boli sterom zaistené biologické stopy č. 3 a 4. Po zemi aj blízkom okolí sú porozhadzované odpadky, najmä plechovky, fľaše, obalové materiály z potravín. Na ľavej unimobunke na dverách, ktoré boli zamknuté, je 30 cm nad kľučkou vo výške 1,7 metra diera v sololite. Okolo tejto diery sú striekance od krvi, z ktorých bol zaistený ster ako biologická stopa č. 5. 5 metrov naľavo od unimobuniek bola na zemi v tráve zaistená čierna mikina na zips s prenosným reproduktorom vo vrecku ako stopa č. 6 a 1 meter od mikiny bol zaistený obal od mobilného

telefónu ako stopa č. 7. 1 meter od mikiny bola zaistená aj kartička na SAD na meno obžalovaného ako stopa č. 8. 15 metrov smerom k jazeru bol 3 metre od chodníka v tráve zaistený poškodený mobilný telefón ako stopa č. 9. Okolo altánu je veľký neporiadok, rôzne predmety sú porozhadzované do širšieho okolia. Všetky tieto skutočnosti boli fotograficky zadokumentované. 15.05.2022 od 17:40 hod. do 18:30 hod. bola vykonaná doobhliadka, kde bola otvorená animobunka s dierou v sololite, kde bola nájdená sekera „antishock“ znečistená krvou a vlasmi, ktorá bola zaistená ako stopa č. 10. Aj tieto skutočnosti boli fotograficky zadokumentované.

Na podklade zápisnice o vydaní veci možno skonštatovať, že obžalovaný 15.05.2022 podľa § 89a ods. 1 Tr. por. vydal čierne tenisky s bielymi pásmi, čierne tričko s obrázkom vlka, čierno-bielo-šedú mikinu, čierne tepláky, vypnutý mobilný telefón a peňaženku s obsahom. Topánky a oblečenie boli znečistené. Tieto skutočnosti boli fotograficky zadokumentované.

Podľa prepisu nahrávky, ktorú vydal 16.05.2022 svedok O., mužský hlas hovorí: Naozaj pardon. Ako ja sám neviem, čo mi to takto zajebalo, ale viem, moja chyba, jeblá hlava, vypitá. Som rád, že som vás všetkých poznal. Už ma vyše nevidíte. Ďakujem Vám za všetko. Je to moja chyba, ja som to poslal. Nemal som nič z toho robiť, ale ďakujem, že som mohol byť s Vami. Z „printscreenu“ z aplikácie FB messenger vyplýva, že na skupinu „Grilovanie“ osoba menom Jan (o ktorej sa viacerí svedkovia zhodne vyjadrili, že išlo o obžalovaného) v nedeľu o 0:02 hod. zaslal textové správy „Majte sa tu dobre“ a „A pár dom ospravedlňujem sa“, potom zaslal nahrávku v trvaní 33 sekúnd a potom zaslal textovú správu „Idem zomrieť zbohom“.

Z oboznámeného obsahu listov písaných obžalovaným poškodenej, ktoré tá vydala 22.09.2022 vyplýva, že sa obžalovaný sa viackrát poškodenej ospravedlnil, keď uviedol „keby nebolo mňa, tak by si toto nezažívala“...., nikdy som ti nechcel vedome či podvedome ani nijako ublížiť, ale aj napriek tomu sa mi to podarilo a nie raz a hlavne teraz, keď si vďaka mne skončila až v nemocnici na operácii“ (č. l. 322), „naozaj neviem, čo ma k tomu činu viedlo, naozaj som ti nikdy ublížiť nechcel (č. l. 325), „veľmi dobre to viem, že som ti nie raz ublížil a teraz naposledy už až moc, veľmi moc“ (č. l. 329).

Podľa zápisu o dychovej skúške obžalovaný mal 15.05.2022 o 1:58 hod. nameranú hodnotu alkoholu v dychu 0,60 mg/l.

Obec Lednické Rovne podala 01.07.2022 podala správu, že obžalovaný je u nich prihlásený k trvalému pobytu, býva u rodičov, je rozvedený. V obci nežije dlho a preto obci nie sú známe jeho rodinné pomery. Komisiou vereného poriadku ale nebol riešený, nakoľko na neho neboli podané sťažnosti. Sociálna poisťovňa 04.07.2022 podala správu, podľa ktorej obžalovaný bol vedený ako platiteľ poistného podľa priloženého výpisu identifikačných údajov, kontaktov a priebehov poistení. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny 01.07.2022 a 06.07.2022 podal správy, že obžalovaný k 01.07.2022 nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom podľa poslednej evidencii bol zamestnaný v spoločnosti RONA a. s. a k 06.07.2022 nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a ani štátnych sociálnych dávok.

Zamestnávateľ obžalovaného spoločnosť RONA a. s. podal 04.07.2022 správu, že obžalovaný bol u nich zamestnaný od 15.12.2014 do 23.06.2022. Vykonával pozíciu sklára, kde sa zaučil a postupne sa vypracoval na sklára naberača a potom sklára bankára. Majster bol s jeho prácou spokojný a videl v ňom potenciál ďalšieho napredovania na pozícii sklára. Pracovný pomer bol okamžite ukončený z dôvodu neospravedlnených neprítomností v práci.

Zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby, ako i skráteného výpisu obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný v čase rozhodnutia súdu bol v tejto veci väzobne stíhaný, pričom priebeh jeho väzby bol bezproblémový.

Obžalovaný bol podľa odpisu z registra trestov pred spáchaním stíhaného skutku jedenkrát odsúdený, a to Okresným súdom Považská Bystrica pod 1T/58/2021, a to za spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody 3 roky, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom a bola určená skúšobná doba podmienenečného dokladu 3 roky do 12.11.2024 a súčasne bol ustanovený zákaz v skúšobnej dobe požívania alkoholu a iných návykových látok. Zo samotného rozsudku v danej veci vyhláseného 11.11.2021, právoplatného

11.11.2021, vyplynul aj skutkový základ jeho odsúdenia, že dňa 01.02.2021 okolo 18:00 hod., pod vplyvom alkoholu, vošiel cez neuzamknuté vstupné dvere na prízemie bytového domu nachádzajúceho sa v I. B., V. XX/XX, S. C. a pristúpil k bytu č. 2, v ktorom sa od 28.01.2021 so súhlasom majiteľov bytu zdržiavala jeho manželka U. G., zaklopal na dvere bytu a po tom, ako mu dvere otvorila manželka U. G., jej vyčítal, že zavinila rozvod, na čo ho vyzvala, aby odišiel a snažila sa ho dverami vytlačiť, vtedy z vonkajšej strany dverí tlačil do dverí a chcel sa dostať dovnútra bytu, U. G. sa ho podarilo vytlačiť naspäť a zavrieť a zamknúť dvere, následne vyvalil dvere ramenom a vstúpil do bytu, kde sotil U. G. do vriec a tašiek s oblečením položených na zemi, na ktoré spadla a päťou ju trikrát udrel do ľavej časti hlavy, čomu sa bránila tak, že ho odkopla a podarilo sa jej vstať, a keď chcela svojim mobilným telefónom zavolať políciu, telefón jej zobral z rúk a hodil ho o stenu, čím sa telefón poškodil, potom prešla do spálne za ich maloletým synom, ktorý plakal, kde za ňou prišiel a ťukal jej prstom do čela a hovoril jej, že všetko je jej vina, keď ho opakovane vyzývala, aby z bytu odišiel, hodil ju na posteľ, kľakol si k nej a opäť ju niekoľkokrát udrel päťami do hlavy, pričom U. G. sa pred jeho údermi kryla rukami a s útokom skončil až keď do bytu vošla jeho matka, ktorá na neho kričala, čím svojim konaním spôsobil poškodenie U. G. fyzickým útokom zranenia, a to pomliaždenie hlavy v oblasti ľavého temena v spánkovej časti hlavy a pomliaždenie v oblasti skĺbenia záprstnej kosti a základného článku 3. prsta pravej ruky s bolestivosťou i na 4. prste, ktoré zranenia ju obmedzovali v bežnom spôsobe života najmenej 7 dní z dôvodu bolestivosti a potreby dodržiavania kľudového šetriaceho režimu pri nepreťažovaní zranenej ruky, jej polohovaním, bandážovaním, vtieraním masti proti bolesti a aplikáciou ľadových obkladov viackrát za deň a tiež užívaním liekov proti bolesti a poškodením mobilného telefónu zn. Motorola One Vision škodu vo výške 200,- €.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol obžalovaný pred spáchaním stíhaného skutku trikrát priestupkovo riešený, a to jedenkrát pre priestupok spočívajúci v porušení zákazu vychádzania a 07.11.2020 a 20.01.2021 pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spáchané na jeho vtedajšej manželke, keď v prvom prípade po predchádzajúcej hádke vošiel za ňou na toaletu, kde jej vytrhol z rúk mobilný telefón a čítal si z neho jej konverzáciu a keď išla za ním, tak jej dal facku (vyriešené pokutou 10,- €) a v druhom prípade sa k nej správal hrubo, následne roztrhal obálku, kde mali byť spoločné fotky a potom prevrátil kuchynský stôl (vyriešené pokutou 20,- €).

E. M., majiteľ Fastfood Baru za rohom, podal vyhlásenie, ktoré podpísal aj B. Q., že poškodená bola u neho zamestnaná od 31.10.2022 do 30.11.2022, kedy s ňou bol nútený rozviazať pracovný pomer. Na prijímacom pohovore pôsobila veľmi príjemným a milým dojmom, preto ju zamestnal ako čašníčku. Hneď od prvého dňa s ňou však boli problémy, keď nadmerne požívala alkohol a všetko, čo vypila, účtovala zákazníkom, a tak stále riešil sťažnosti. Zákazníkov aj slovne napádala, čím mu poklesla návštevnosť. C. F. pre 22,- €, ktoré jej údajne dlhoval, surovo napadla, zhodila ho na zem a zúriivo ho bila, pokiaľ ju od neho neodtrhli zákazníci. B. Q., T. Q. a F. J. ako zamestnanci spoločnosti RONA a. s. podali vyhlásenie, že s nimi poškodená pracovala len pár mesiacov. Prišla ako nový zamestnanec, takže sa musela zaúčať, pretože v sklárskom odbore nikdy nepracovala. Neustále s ňou boli problémy, pretože neznášala, keď ju niekto poučal alebo jej povedal, že niečo robí zle. Hneď sa rozzúrila až tak, že Q. chcela rozbiť hlavu formou, ktorú držala v ruke. Často sa im vyhrážala fackami a vulgárne im nadávala. Je to veľmi zlá a zákerná žena. Vždy musí byť tak, ako ona povie a ak nie je, je schopná aj ublížiť, hlavne keď je opitá. Od prepustenia z nemocnice ju stretli často na ulici, vždy bola opitá a vulgárne im nadávala.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať) a tiež prihliadnuc na skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní, súd aj so zreteľom na všetky Trestným poriadkom stanovené zásady trestného konania, okrem iných aj zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ („in dubio pro reo“), dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že stíhaný skutok sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže sa ním páchatel dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle usmrtiť iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe a spáchal ho obžalovaný.

Na tomto mieste súd dáva do pozornosti, že podľa § 278 ods. 2 Tr. por. môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré

boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Nadväzujúc na uvedené konštatuje, že na hlavnom pojednávaní boli prebraté skutočnosti a vykonané dôkazy dvoch skupín. Jednak sú to tie, ktorými sa obžalovaný snažil dokázať svoju nevinu, kam treba zaradiť v prvom rade výpoveď obžalovaného, výpovede svedkov G., rodičov obžalovaného, výpovede svedkýň A. a N. a tiež vyhlásenia tretích osôb predložené obhajobou a v druhom rade jeho obhajobné námietky (vyhodnotením ktorých sa súd podrobnejšie zaoberá nižšie). Ďalej bola vykonaná rozsiahla skupina dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku usvedčili, kam treba zaradiť v prvom rade výpoveď poškodenej čiastočne podporenú výpoveďami nepriamych svedkov L., O., ako aj výpoveďami ostatných doposiaľ nespomenutých svedkov, ďalej tiež závery na konaní zúčastnených znalcov vrátane znalcov z Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, lekárske správy, zápisnicu o ohliadke miesta činu, komunikáciu v aplikácii FB Messenger, podstatnú časť listov, ktoré písal obžalovaný poškodenej a záznam o dychovej skúške. Napokon bola vykonaná aj osobitná skupina dôkazov relevantná v prípade, ak by súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania stíhaného skutku z hľadiska ukladania trestu, kam patria predovšetkým správy na obžalovaného, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov.

Ďalej súd poukazuje na relevantnú ustálenú rozhodovaciu prax súdov, ako i trestnoprávnu teóriu, v zmysle ktorej pri pokuse trestného činu ide o vývinové štádium trestného činu, ktoré predstavuje také konanie, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, a zároveň bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Pokus musí byť úmyselný, teda musí úmyselne smerovať k spáchaniu úmyselného trestného činu. Nie je pritom rozhodujúce, či už je úmysel priamy podľa § 15 písm. a) Tr. zák., alebo je úmysel nepriamy podľa § 15 Tr. zák.. Nie je možný neobmyselný pokus trestného činu. Pokus musí bezprostredne smerovať k dokonaniu trestného činu, na rozdiel od dokonaného trestného činu však absentuje následok tohto trestného činu (napr. pri trestnom čine vraždy úmyselným konaním páchatel'a prišlo k vniknutiu noža do trupu poškodeného, aj k vzniku ťažkej ujmy na zdraví, nie však ku smrti). O bezprostredné smerovanie k dokonaniu trestného činu, a teda o pokus trestného činu ide v prípadoch, keď a) páchatel' vykonal celé konanie, ktoré je obligatónym znakom objektívnej stránky danej skutkovej podstaty trestného činu, neprišlo však k následku daného trestného činu (napr. páchatel' vystrelil na poškodeného, ale guľka ho tesne minula), b) páchatel' začal konanie, ktoré je obligatónym znakom objektívnej stránky danej skutkovej podstaty trestného činu, avšak nerealizoval ho celé (napr. páchatel' začal škrtiť poškodeného, avšak po chvíli prestal bez toho, že by za daný čas bol týmto konaním schopný usmrtiť poškodeného) a c) páchatel' ešte nezačal konanie, ktoré je obligatónym znakom objektívnej stránky danej skutkovej podstaty trestného činu, ale jeho doterajšie konanie má priamy význam pre začatie naplňania konania ako obligatónneho znaku objektívnej stránky daného trestného činu, ak sa uskutočňuje v bezprostrednej časovej súvislosti s následkom, ktorý má nastať, a to v zásade na mieste, kde má dôjsť k následku trestného činu (napr. vrah už čaká s pripravenou pištoľou, aby zastrelil človeka, ktorý sa k nemu blíži a bude u neho o niekoľko sekúnd). Pokus trestného činu sa delí podľa miery páchatel'ovho konania na pokus ukončený a pokus neukončený. Pri ukončenom pokuse páchatel' ukončil celé konanie, ktoré je potrebné na dokonanie trestného činu, avšak k dokonaniu tohto trestného činu nedošlo z dôvodov či už objektívnych (napr. páchatel' netrafil človeka, ktorého chcel zastreliť), alebo subjektívnych (napr. páchatel' strelil do trupu človeka, ktorý však nebol mŕtvy, mohol však pokračovať v konaní a poškodeného usmrtiť, keďže však bol presvedčený, že poškodený je mŕtvy, nepokračoval v konaní). V takýchto prípadoch páchatel' vykonal všetko potrebné na dokonanie trestného činu a jeho ďalšie konanie už podľa jeho predstáv nemalo byť potrebné. Pri neukončenom pokuse páchatel' ešte neuskutočnil celé svoje konanie, ktoré je potrebné na dokonanie trestného činu, teda na spôsobenie následku (napr. páchatel' napadol poškodeného nožom v úmysle ho usmrtiť, ale poškodený sa ubránil, a tak páchatel' prestal vo svojom útoku bez toho, že by poškodeného vôbec zranil). Pritom je irelevantné, či v ukončení pokusu je páchatel'ovi zabránené poškodeným, inými osobami, alebo sa tak rozhodne sám, pokiaľ nejde o zánik trestnosti podľa § 14 ods. 3 Tr. zák.. Pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin, čo znamená, že ak sa preukáže pokus nejakého konkrétneho trestného činu, musí sa preukázať, o pokus ktorej konkrétnej skutkovej podstaty ide. Na fakt, že ide o pokus trestného činu a nie o dokonaný trestný čin, sa prihliada pri určovaní konkrétneho druhu trestu a jeho výmery podľa § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák., pričom sa prihliadne aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu zločinu, ako aj k okolnostiam a dôvodom, prečo k dokonaniu trestného činu neprišlo. Čím vzdialenejší je pokus trestného činu k dokonaniu trestného činu, tým menej prísne ho možno trestať, zároveň však treba pozitívne zohľadniť, ak k ďalšiemu postupu v pokuse neprišlo aspoň čiastočne z úmyslu páchatel'a, alebo z jeho neschopnosti. Naopak, čím bližšie je pokus trestného činu k dokonaniu trestného činu, tým prísnejšie ho treba trestať, zároveň treba negatívne zohľadniť, ak k ďalšiemu postupu v pokuse neprišlo

len vďaka náhode či bežnej chybe alebo vďaka včasnému zásahu iných osôb (napr. odhalenie políciou). Podobne pri mimoriadnom znížení trestu podľa §39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. môže súd mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, ak vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu trestného činu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, pričom sa posudzujú opäť kritériá uvedené v § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák..

Pokiaľ súd už skôr naznačil, že pokus musí byť úmyselný, teda musí úmyselne smerovať k spáchaniu úmyselného trestného činu, vo vzťahu k prejednávanej veci považuje za potrebné ďalej dať do pozornosti, že z hľadiska znakov skutkovej podstaty trestného činu je vystupňovaný afekt v zásade objektívnou okolnosťou, ktorá nemusí byť pokrytá zavinením páchatel'a. Nie je teda rozhodné, či si je páchatel' v čase spáchania činu vedomý, že koná vo vystupňovanom afekte alebo nie. Vystupňovaný afekt má však vplyv na posúdenie miery zavinenia, pokiaľ ide o intenzitu vnútorného vzťahu páchatel'a k skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin. Vystupňovaný afekt pritom môže ovplyvniť presnosť predstáv páchatel'a o závažnosti a rozsahu následkov spáchaného činu. Pokiaľ aj je ustálené, že u páchatel'a v čase spáchania činu boli v dôsledku afektu jeho rozpoznávacie, resp. ovládacie schopnosti forenzne významne zmenšené, automaticky to nevyklučuje jeho úmyselné zavinenie, ale je to podstatné pre určenie miery zavinenia (tj. miery autorstva činu, ktoré je pri zmenšene príčetnom páchatel'ovi znížené oproti páchatel'ovi plne príčetnému) a nie zavinenia ako takého. Páchatel', ktorý spáchal čin v stave zmenšenej príčetnosti, sa preto zhodne ako plne príčetný páchatel' môže dopustiť aj trestného činu vraždy (či jeho pokusu) a to aj v priamom úmysle. Stav zmenšenej príčetnosti teda sám osebe nespôsobuje zánik úmyselného zavinenia vo vzťahu k následku (prípadnej smrti poškodeného) a nemení ho na zavinenie nedbanlivostné. Preto aj pri zmenšene príčetnom páchatel'ovi je nevyhnutné vyvodzovať jeho zavinenie najmä z okolností prípadu, z druhu použitej zbrane pri útoku, zo spôsobu jej použitia a pod.. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, vyžaduje určitú predstavu páchatel'a o možnosti výsledku jeho konania. Vystupňovaný afekt nemá na úmysel páchatel'a sám osebe žiadny zásadný vplyv. Charakter činu spáchaného vo vystupňovanom afekte je síce iracionálny, ale páchatel' predsa len zvolí úmyselné riešenie stresovej, či konfliktnnej situácie, napríklad chce ublížiť poškodenému. Pri konaní vo vystupňovanom afekte tak nemizne úmysel, ale reflexia pravidiel správania. Pri úmyselnom zavinení je preto nutné vychádzať z cieľa, ktorý páchatel' svojim konaním sleduje. Takéhoto páchatel'a je nutné odlišiť od páchatel'a konajúceho v tzv. patickom afekte, pri ktorom sú úplne vymiznuté ovládacie ako aj rozpoznávacie schopnosti, nakoľko takýto páchatel' nevidí ani cieľ a ani prostriedky, pričom u neho dochádza len k „slepému vybitiu afektu“.

Riadiac sa aj vyššie uvedenými teoretickými východiskami súd ďalej konštatuje, že obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku spoľahlivo usvedčuje celý rad zabezpečených a vykonaných dôkazov, ktoré sú previazané, navzájom sa dopĺňajú a dokresľujú sled udalostí, z ktorého časť tvorí skutkovú vetu (skutkový dej) podanej obžaloby. Všetky tieto dôkazy vo svojich súvislostiach tvoria ucelenú reťaz dôkazov, na podklade ktorej možno urobiť nepochybný záver o vine obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaný a poškodená zorganizovali pri rybníkoch v Lednických Rovniach nazývaných „Štrky“ v altánku opekačku, na ktorej sa zúčastnili viacerí nimi pozvaní kamaráti a známí a na ktorej obžalovaný požiadal poškodenú o ruku a tá s tým súhlasila. Všetci im gratulovali, niečo sa vypilo, nálada bola dobrá. Neskôr sa na opekačke ukázal aj otec obžalovaného, pričom na mieste nejaký čas zotrval, s ostatnými si pozrel hokej na telefóne, na zasnúbenie jeho syna si aj vypil. O tomto zhodne vypovedali obžalovaný, poškodená, svedkovia L., O. a G. st. a aj ďalší svedkovia na mieste prítomní, menovite M., N., J. a S. a svedčí o tom aj fotodokumentácia vydaná svedkyňou S.. Z nej je zrejmé aj to, že v čase ich vyhotovenia v altánku nebol neporiadok, resp. veci neboli porozhadzované po zemi. Potom z miesta zúčastnení postupne začali odchádzať. Ako prví odišli J. a S., čo vyplynulo z ich výpovedí a tiež fotografií vydaných S., na ktorých ešte nie je zachytený otec obžalovaného. Následne odišiel aj otec obžalovaného, čo vyplynulo z kontextu jeho výpovede a jej porovnaní s výpoveďami ďalších svedkov. Aj v čase jeho odchodu bola stále nálada dobrá, nikto nebol moc opitý. Otec obžalovanému ešte prízvukoval, aby sa moc neopil, pretože na ďalší deň sa mali spoločne zúčastniť rybárskych pretekov. Na opekačke zostali obžalovaný a poškodená, L. a O., ako aj N. a M.. Z miesta rozhodne odišli skôr N. a M., keď L. a O. jednak mali spať u obžalovaného a poškodenej a jednak boli tí, ktorí našli poškodenú, keď už na mieste nikto iný nebol. Pokiaľ ide o to, či L. a O. tak, ako oni zhodne vypovedali, išli na prechádzku okolo jazera až vtedy, keď z opekačky už odišli domov N. a M., alebo naopak N. a M. tak, ako zas oni zhodne vypovedali, z opekačky odišli domov až vtedy,

keď sa už L. a O. prechádzali okolo jazera, vzhľadom na J. (z počutia) popísaný dôvod prechádzky L. a O. (niektorý z nich mal byť viac opitý) a tiež skutočnosť, že títo dvaja svedkovia na rozdiel od N. a M. nespomenuli hádku obžalovaného s poškodenou, resp. ako dôvod ich odchodu na prechádzku okolo jazera takúto hádku vylúčili, súd vychádzal z druhého spomenutého priebehu skutkového deja, nijak tým ale nespochybňujúc vierohodnosť výpovedí týchto svedkov, skôr túto nejasnosť pripisujúc predovšetkým odstupom času a tiež „nálade“ na opekačke.

Zrejme aj v dôsledku už viac požitého alkoholu (záznam dychovej skúšky u obžalovaného a lekárska správa u poškodenej aj s odstupom času vykazovali u oboch vyššiu hladinu alkoholu v tele a vyplynulo to aj zo záverov znalcov, u obžalovaného predovšetkým znalca MUDr. Glézla), došlo niekedy v tomto čase k prvej hádke, resp. výmene názorov obžalovaného a poškodenej, o ktorej okrem ich dvoch vypovedali aj N. a M.. Jej dôvodom bolo zrejme mäso ponechané dlhšie na grile, čo mal obžalovaný vytýkať poškodenej a mal aj „od nervov“ silnejšie päšťou udrieť do strechy altánku. Poškodená si ale vulgarizmy nenechala, obžalovanému ich opätovala, pričom v dôsledku tejto „hustej“ atmosféry sa každý z nich išiel mimo altánok ukludniť. Za poškodenou sa odišla porozprávať aj M., poškodená ale chcela byť sama a tak sa M. vrátila do altánku, kde už zostali len N. a ona, ktorí následne spoločne opekačku opustili a išli domov. Tieto všetky závery možno ustáliť na základe ich zhodných a vzájomne sa dopĺňajúcich výpovedí. Na opekačke potom zostali už len obžalovaný a poškodená niekde v okolí altánku a L. a N., tí ale na prechádzke okolo jazera. Keďže pri altánku zostali len obžalovaný a poškodená, len oni boli priamo účastní následného skutkového deja a keďže o ňom vypovedali rozlične, súd pri vyskladaní jeho mozaiky vychádzal z logických súvislostí vyplývajúcich tak z ich výpovedí, ako aj ostatného vykonaného dokazovania, predovšetkým výpovedí svedkov „z počutia“, záverov znalcov, ohliadky miesta činu vrátane fotodokumentácie.

V čase medzi odchodom N. J. M. z opekačky, resp. odchodu L. a O. na prechádzku okolo jazera, čo podľa ich zhodného odhadu mohlo byť okolo 23:00 hod., do telefonátu obžalovaného matke, ktorý mal byť podľa vyjadrenia G. niekedy okolo 23:30 hod., najneskôr však do príchodu L. a O. z prechádzky okolo jazera k altánku, čo vzhľadom na trvanie cesty k altánku udávanej G. mohlo byť okolo 23:50 hod., kedy tam už L. a O. boli, sa obžalovaný a poškodená opäť stretli pri altánku. Došlo k ďalšej hádke medzi nimi, zrejme z dôvodu, ktorý popísal obžalovaný, že on už chcel ísť domov a poškodená tam ešte chcela zostať. Logicky vyplýva, že až počas tejto hádky poškodená naznačila odhodenie snubného prsteňa do vody, keďže o ničom takom N. J. M., ktorí bolo prítomní pri ich skoršej hádke, nevypovedali. Hádku prerástla až do fyzického konfliktu medzi nimi, v priebehu ktorého boli rozhádzané veci v altánku, ako je zrejme zo zápisnice z ohliadky miesta činu a fotodokumentácie. Poškodená chcela zavolať políciu, avšak obžalovaný jej vzal mobilný telefón a tento zahodil, ako je zrejme z ohliadky miesta činu, kedy mobilný telefón bol nájdený v určitej vzdialenosti od altánku. Obžalovaný vyprovokovaný správaním a určite aj popísaným konaním poškodenej (minimálne jej aktívny slovný odpor a naznačenie odhodenia snubného prsteňa) až do stavu vystupňovaného afektu (záver znalca MUDr. Glézla), k čomu mohlo prispieť aj ním tvrdené porezanie poškodenou na palci pravej ruky, zaútočil na poškodenú, pričom najskôr došlo k pádu poškodenej na zem (kedy utrpela tržnú ranu temennej časti hlavy vľavo veľkosti cca 5 cm, ako záveroval znalec MUDr. Andráš, MBA), kde na ňu obžalovaný stále fyzicky útočil a hovoril, že ju zabije (vypovedala poškodená). V súvislosti s námietkami prezentovanými odvolacím súdom v uznesení 2To/44/2023 treba doplniť, že súd uveril výpovedi poškodenej v tej časti, že jedinou vec, na ktorú si z útoku obžalovaného spomína, je ako (už) ležala na zemi, obžalovaný stál nad ňou, kopal ju zľava do tváre, resp. hlavy, kopol ju viackrát, boli to silné „bomby“. Jednak poškodená v priebehu celého konania vypovedala v tejto časti konzistentne a jednak neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by dôveryhodnosť jej výpovede v tomto smere spochybňovali. Výpoveď poškodenej v tejto časti podporujú aj výsledky ostatného vykonaného dokazovania, hlavne závery znaleckého posudku z odvetví Úrazová chirurgia a Neurochirurgia. Trieštivá zlomenina vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čelustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivá zlomenina spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“, tržná rana čela vpravo veľkosti cca 4 cm a tržná rana pod ľavou očnicou veľkosti cca 3 cm, totiž podľa záveru znalca MUDr. Andráša, MBA mohli vzniknúť práve pri úderoch tupým predmetom – napr. päšťou alebo kopancom nohou na oblasť tváre, pričom sa jedná presne o mechanizmus útoku obžalovaného popisovaný poškodenou. Následne ale útok obžalovaného prerástol do minimálne jedného úderu tvrdým tupým predmetom a spôsobeniu poškodenej najväčšieho zranenia hlavy – trieštivej zlomeniny temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky a vnútrolebečného zakrvácania nad tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo. Že najskôr boli menej vážne zranenia a až následne bolo najväčšie zranenie, pritom vyplýva z viacerých skutočností tvoriacich logický celok.

V prvom rade, poškodená si mechanizmus vzniku menej závažných zranení (kopy do hlavy) pamätá. Mechanizmus vzniku najväčšieho zranenia (úder tvrdým tupým predmetom veľkou intenzitou) si nepamätá. V nadväznosti na to znalec E. R., E. jasne záveroval, že po удere tvrdým tupým predmetom veľkou intenzitou nastáva v dôsledku tým spôsobeného otrasu mozgu i bolestivosti niekoľko sekúnd až minút trvajúce bezvedomie, v dôsledku ktorého si obeť nepamätá nielen to, čo nasledovalo, ale aj to čo mu bezprostredne predchádzalo. Vo vzťahu k predmetom, ktorými obžalovaný na poškodenú zaútočil, z vykonaného dokazovania vyplýva, že najskôr išlo o kopance topánkami do hlavy, čo je zrejme z výpovede poškodenej a záverov znalca MUDr. Andráša, MBA a následne išlo o minimálne jeden úder tvrdým tupým predmetom, ktorým bola už spomenutá sekera, čo je zas zrejme jednak z toho, že znalec E. R., E. vylúčil, že by predmetná trieštivá zlomenina mohla byť spôsobená topánkami a jednak z toho, že podľa záverov znaleckého posudku KEÚ z odvetvia Kriminálna genetická analýza, pokiaľ ide krvné stopy na povrchu okrajov a hrán kovovej časti sekery, je 6,028 x 1045 pravdepodobnejšie, že pôvodcami krvných stôp sú obžalovaný a poškodená, než by pôvodcami zmiešaných stôp boli dve iné neznáme osoby. Logicky sa potom musela na sekeru dostať krv obžalovaného z jeho porezaného krvácajúceho palca (pravej ruky) a krv poškodenej z jej krvácajúcej rany na temene hlavy. Samotné porezanie obžalovaného mu pritom ale nijak nebránilo uchopiť sekeru ostatnými neporezanými prstami a touto udrieť poškodenú potrebnou silou (znalec MUDr. Andráš, MBA).

V tomto čase odzneli u obžalovaného príznaky vystupňovaného afektu, precitol a uvedomujúc si následky svojho konania sa najskôr pokúsil „zahľadiť stopy“, keď sekerou vysekal dieru do dverí jednej z dvoch v blízkosti altánku stojacich unimobuniiek patriacich rybárskemu zväzu a sekeru tam odhodil, evidentne sa ju pokúsil ukryť. Toto vyplýva predovšetkým z výsledkov ohliadky miesta činu. Obrana obžalovaného, že sekeru takto skrýval pred poškodenou, lebo sa bál, že by ju mohla použiť na útok proti nemu, pritom vyznieva nepresvedčivo, špekulatívne, keď poškodená na neho sekerou nikdy nemala útočiť a útokom vtedy už opitej poškodenej (vrátane útokov sekerou) by sa ako silnejší jedinec nepochybne ubránil, čím sa súd ešte bude zaoberať. Následne z miesta odišiel domov, kedy v presvedčení, že poškodenú zabil, túto skutočnosť telefonicky oznámil svojim rodičom. Tí sa mu podľa vlastných výpovedí ihneď vydali naproti a stretli ho niekde na ceste medzi ich domom a jazermi, kedy im opätovne potvrdil, že poškodenú asi zabil evidentne v presvedčení, že poškodená zomrela. Presne takto totiž pôvodne vypovedali svedkovia G., pričom pokiaľ neskôr na hlavnom pojednávaní výpoveď zmenili tvrdiac, že obžalovaný im nemal spomenúť, že poškodenú zabil, ale len, že ju zbil, túto neskoršiu zmenu ich výpovede súd vyhodnotil ako neverohodnú, nemajúcu oporu v ostatnom vykonanom dokazovaní, ktorej cieľom bolo pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu. Tomuto záveru sa súd venuje podrobnejšie pri porovnaní výpovedí G. a L. a O.. V momente, keď obžalovaný prišiel domov, čo bolo okolo polnoci, na spoločnú skupinu aplikácie FB Messenger nahral ospravedlňujúcu správu, že to pokašľal, že je to jeho vina, chcel skoncovať so svojim životom, ako je zrejme z prepisu zvukovej správy i správ na aplikácii FB Messenger.

Keď už obžalovaný pri altánku nebol, vrátili sa z prechádzky okolo jazera L. a O., ktorí tam už pri vedomí našli poškodenú. Síce už bola lucidná, súčasne ale bola vážne zranená, krvácala a nebola schopná súvislej reči. Súhlasným náznakom však týmto svedkom potvrdila, že osobou, ktorá ju napadla, bol obžalovaný. Potom O. zavolať na tiesňovú linku a nájdenie zranenej poškodenej ohlásil, popísal jej zranenia a podľa inštrukcií jej poskytoval predlekársku starostlivosť. Prítom pri poškodenej zostal až do príchodu záchranných zložiek držiac ju za ruku tak, ako zhodne s L. vypovedal. Až následne k altánku prišli aj G., ktorí tam našli okrem neporiadku aj poškodenú a uvedených svedkov. Toto je zrejme zo zhodných častí výpovedí G. a uvedených svedkov. Tu sa žiada doplniť, že pokiaľ obžalovaný už na hlavnom pojednávaní tvrdil, že v čase jeho odchodu z miesta bola poškodená pri vedomí a ešte mu nadávala, pričom aj G. zhodne uviedli, že keď prišli na miesto, poškodená komunikovala a dokonca im za úlohu dala zobrať domov psíka, tieto ich výpovede súd opäť vyhodnotil ako neverohodné, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní, učené s vyššie uvedeným cieľom. Pokiaľ ide o obžalovaného, znalec E. R., E. jednoznačne záveroval, že poškodenej spôsobené najväčšie zranenie viedlo k jej krátkodobému bezvedomiu. Pokiaľ ide o G., v protiklade s nimi vypovedali o stave poškodenej L. a O., ktorých výpovede boli konzistentné v priebehu celého konania, v podstatných častiach zhodné a prelínajúce sa, pričom v dôsledku toho, že O. je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, pred hlavným pojednávaním tieto dvaja svedkovia na rozdiel od G. nemali možnosť svoje výpovede konzultovať a prípadne aj zosúladiť. Preto bolo potrebné práve z výpovedí L. a O. vychádzať.

Vo vzťahu k takto ustálenému priebehu skutkového deja tiež nie je bez významu, že agresívne správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu spojené s fyzickými útokmi na ženu, nie je obžalovanému rozhodne cudzie, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, keď obžalovaný v minulosti pod vplyvom alkoholu fyzicky zaútočil tak na jeho vtedajšiu manželku, za čo bol aj odsúdený, čo je zrejmé zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica 1T 58/2021, ako aj na poškodenú na Silvestra 2021, čo vyplynulo z výpovedí svedkýň A. a N..

Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty stíhaného obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu súd ďalej dopĺňa, že tak, ako záveroval znalec MUDr. Andráš, MBA, poškodená pri útoku utrpela celkovo vážne zranenia, a to trieštivú zlomeninu temennej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky a vnútrolebečné zakrvácanie nad tvrdú plenu v mieste zlomeniny temennej kosti vľavo, veľký podkožný hematóm čelovo-temenno-spánkovej oblasti lebky vľavo a okoločnicový hematóm vľavo, tržnú ranu temennej časti hlavy vľavo veľkosti cca 5cm, tržnú rana čela vpravo veľkosti cca 4 cm, tržnú ranu pod ľavou očnicou veľkosti cca 3 cm, trieštivú zlomeninu vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čelustnej dutiny so zakrvácaním, trieštivú zlomeninu spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“ s pretláčaním intraorbitálneho tukového tkaniva, pričom prvé spomenuté zranenie predstavovalo bezprostredné ohrozenie života poškodenej, nakoľko mozog poškodenej bol tlačnými úlomkami, ako aj spôsobeným krvným výronom. Charakter týchto zranení, skutočnosť, že obžalovaný zaútočil na hlavu poškodenej, dokonca na tú jej časť, kde je mozog, ako aj to, že na jej hlavu bolo útočené tvrdým tupým predmetom, viacnásobne a veľkou silou (záver znalca MUDr. Andráša, MBA), pričom najskôr boli kopance a potom v evidentnej snahe dokončiť útok bol minimálne jeden úder sekerou, ktoré všetky spôsobili, že krv poškodenej vyprskala dokonca až na strop altánku, ako je zrejmé z ohliadky miesta činu a znaleckého posudku KEÚ z odvetvia Kriminalistická genetická analýza, svedčia o jedinom logickom závere, a to že obžalovaný na poškodenú zaútočil vo vystupňovanom afekte likvidačným spôsobom (záver znalca MUDr. Glézla), teda s úmyslom ju usmrtiť. Ako už súd naznačil, do tohto afektu obžalovaného evidentne priviedol ním požitý alkohol v spojení s pre neho provokujúcim správaním sa poškodenej, keďže znalec MUDr. Glézl vylúčil, že by vystupňovaný afekt mohol vzniknúť bez vonkajšieho (provokujúceho) podnetu. Nebolo v tomto smere rozhodné, či ešte predtým počas fyzického konfliktu poškodená nožom porezala obžalovaného na ruku až do kosti tak, ako sám vo svojej výpovedi uviedol a čomu nasvedčuje, že podľa znaleckého posudku KEÚ z odvetvia Kriminalistická genetická analýza bola na unimobunke aj oblečení obžalovaného nájdená aj jeho krv a čomu zodpovedá aj osobnostný profil poškodenej tak, ako ho prezentoval obžalovaný a viacerí svedkovia (napríklad N.). Totiž nepredstavuje takýto skorší útok poškodenej, aj kedy bol bez akýchkoľvek pochybností dokázaný, okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu obžalovaného podľa § 25 Tr. zák., ako mylne predostrela obhajoba v rámci záverečnej reči, keďže prípadná obrana obžalovaného spočívajúca v útoku na hlavu poškodenej tvrdým tupým predmetom a veľkou silou je celkom zjavne neprimeraná prípadnému útoku poškodenej na ruku obžalovaného nožom, a to vo vzťahu k spôsobu útoku (medzi útokom na ruku a útokom na hlavu je výrazný nepomer), ale obzvlášť aj vo vzťahu k okolnostiam týkajúcim sa osoby domnelého útočníka (poškodenej) a osoby domnelého obrancu (obžalovaného), keď obžalovaný svojím vzrastom, hmotnosťou a zrejme aj silou výrazne prevyšuje poškodenú, ktorá navyše bola opitá a tak jej prípadnému útoku sa obžalovaný mohol ubrániť aj menej invazívnym spôsobom, napríklad odstrčením poškodenej. Pokiaľ obhajoba v záverečnej reči poukázala na dikciu § 25 ods. 3 Tr. zák., treba pripomenúť, že žiaden zmätok, strach alebo zľaknutie obžalovaného v čase stíhaného skutku znalec MUDr. Glézl nezáveroval. Čo však ale rozhodne tento znalec ustálil, bol vystupňovaný afekt u obžalovaného v čase útoku na poškodenú, ktorý ale v súlade s vyššie podrobne rozvedenou teóriou nepredstavuje nepríčetnosť obžalovaného podľa § 23 Tr. zák. (ale predstavuje príčetnosť forenzne významne zníženú) a teda nezbavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti, ako sa podľa záverečnej reči tiež nesprávne domnievala obhajoba. Ak ďalej bolo s odkazom na uznesenie 2To/44/2023 sporné, či obžalovaný pri stíhanom skutku nekonal v patickom afekte, znalec MUDr. Glézl vysvetlil, prečo u obžalovaného o takýto afekt nemohlo ísť. Takýto afekt je totiž na rozdiel od vystupňovaného afektu charakterizovaný stratou vedomia s následnou stratou pamäte a nekoordinovaným, nepremysleným konaním. To však nebol prípad obvineného, ktorý priebeh stíhaného skutku nielen opísal, ale navyše aj konal koordinovane, keď po stíhanom skutku najskôr skryl sekeru, následne z miesta utiekol domov a počas cesty ešte aj telefonoval rodičom a oznámil im, čo sa stalo. Úmysel obžalovaného poškodenú usmrtiť, hoci k dokonaniu činu nedošlo, možno nepriamo vyvodit' aj z toho, že obžalovaný v presvedčení, že poškodenú usmrtil, mal snahu skryť sekeru. Tento úmysel ďalej možno vyvodit' z toho, že z miesta činu ušiel a tiež telefonoval rodičom a poslal správy kamarátom, z ktorých je viditeľné jeho presvedčenie, že svoj úmysel poškodenú usmrtiť dokončil, aj keď tomu v skutočnosti tak nebolo. Pritom pri útoku na

hlavu poškodenej obžalovaný musel konať minimálne vo forme nepriameho úmyslu, keď musel vedieť, že silnými ranami tvrdým tupým predmetom do hlavy ako časti tela, v ktorej sa nachádza mozog, tj. najdôležitejší orgán v tele, môže poškodenú usmrtiť a nakoľko takých rán „zasadil“ viac, musel s tým byť uzročený.

Pokiaľ ide o ďalšiu obhajobnú argumentáciu obžalovaného prezentovanú v priebehu hlavného pojednávania a tiež v záverečnej reči obhajcu, okrem tých jej častí, s ktorými sa súd už vysporiadal, ďalej dopĺňa, že podľa vykonaného dokazovania si poškodená zranenia nemohla spôsobiť sama pádom v dôsledku straty vedomia tak, ako tvrdil sám obžalovaný. Práve naopak, jej zranenia vznikli údermi tvrdým tupým predmetom, čo bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo zo záveru znalca MUDr. Andráša, MBA. Ten predovšetkým vylúčil, že by vpáčená trieštivá zlomenina temenej kosti vľavo s vpáčením kostného úlomku do lebky mohla vzniknúť pádom poškodenej, keďže sa nachádzala na vrchnej časti hlavy – temene, pričom pádom by poškodená mohla utpieť zranenia len prednej, zadnej, prípadne bočných častí hlavy, rozhodne nie jej vrchu. Tiež pokiaľ obžalovaný tvrdil, že tržná rana pod ľavou očnicou cca 3 cm, trieštivá zlomenina vnútornej, vonkajšej a prednej steny ľavej čelustnej dutiny so zakrvácaním a trieštivá zlomenina spodiny ľavej očnice charakteru „blow out fracture“ s pretlačením vnútroočnicového tukového tkaniva mali a mohli byť následkom jeho pádu kolenom na tvár obžalovanej, keďže ako poškodená odpadla, on sa mal snažiť k nej dostať, aby jej pomohol a vtedy sa mal potknúť a takto dopadnúť na obžalovanú, aj túto argumentáciu považoval súd za účelovú, keďže odporovala ostatnému vykonanému dokazovaniu. Kolenom má totiž pomerne veľkú styčnú plochu a nie je dostatočne tvrdé, pri jeho náraze na tvár preto dôjde k rozloženiu sily a zranenia na temenej časti hlavy a tvári poškodenej vzhľadom na ich tržný charakter museli byť spôsobené premetom s menšou plochou styku, kde k takémuto rozloženiu sily nedôjde. Pokiaľ sa obžalovaný bránil, že nemohol na poškodenú zaútočiť uchopením tvrdého tupého predmetu, sekerou, keď mal nožom do kosti porezanú ruku, treba dať do pozornosti, že súčasne vo výpovedi pripustil a z ďalšieho vykonaného dokazovania vyplynulo, že už poranený (podľa posudku KEÚ z odvetvia Kriminalistická genetická analýza bola na unimobunke krv obžalovaného) sekerou vysekal dieru do dverí unimobunky. Musel teda byť ešte predtým schopný sekeru držať, udierať s ňou a teda schopný na poškodenú ňou zaútočiť. Napokon aj spôsob, akým to mohol vykonať, na hlavnom pojednávaní priblížil znalec MUDr. Andráš, MBA (držiac sekeru v ostatných štyroch prstoch). Aj z týchto dôvodov súd obhajobnú argumentáciu obžalovaného považoval za vyvrátenú ostatným vykonaným dokazovaním.

Prihliadnuc na všetky vyššie rozvedené úvahy a závery súd preto v tejto časti bez akýchkoľvek pochybností uzatvára, že obžalovaný ako osoba trestne zodpovedná z hľadiska veku a pričetnosti sa konaním popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku, kde aj vzhľadom na námietky prezentované v uznesení 2To/44/2023 oproti podanej obžalobe ale pri zachovaní totožnosti skutku došlo k jej úprave v súlade s výsledkami vykonaného a doplneného dokazovania (rozsah zranení, mechanizmus ich vzniku, použitý predmet, dĺžka PN, finančné vyjadrenie spôsobenej škody na zdraví), dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, a to v úmysle usmrtiť iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe, ktorá v čase spáchania stíhaného skutku bola jeho družkou. Preto ho v súlade s podanou obžalobou uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.. Pritom sa v súlade s prezentovanou trestnoprávnou teóriou jednalo o pokus ukončený a k dokonaniu činu nedošlo zrejme zo subjektívnych dôvodov, keďže sa obžalovaný po útoku na poškodenú v dôsledku jej bezvedomia domnieval, že čin dokonal a takto to aj prezentoval už skôr spomenutým osobám.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a súčasne, keďže sa jednalo o pokus trestného činu, podľa § 34 ods. 5 písm. b) prihliadal aj na to, do akej miery sa jeho konanie priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Za spáchanie stíhaného obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu mohol podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 14 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému byť ukladaný trest odňatia slobody od 20 rokov do 25 rokov, alebo trest odňatia slobody na doživotie (splnenie podmienok pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 ods. 1 Tr. zák. však nebolo v konaní dokázané a uloženie takého trestu v rámci kontradiktórneho konania prokuratúra ani nenavrhovala). Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa §

36 Tr. zák., ale bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže pred spáchaním stíhaného skutku už bol odsúdený za trestný čin, ako vyplýva z odpisu z registra trestov i oboznámeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica 1T/58/2021. Pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností je preto 0:1 v prospech okolností priťažujúcich. Aplikáciu § 38 ods. 4 Tr. zák. ale explicitne vylučuje dikcia § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorý musel byť aplikovaný, keďže u obžalovaného v prejednávacom prípade išlo o opätovné spáchanie (obzvlášť závažného) zločinu, keď za zločin bol už skôr odsúdený práve v konaní Okresného súdu Považská Bystrica 1T/58/2021. Za aplikácie § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák. súd preto konštatuje, že obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 22 rokov a 6 mesiacov do 25 rokov, alebo trest odňatia slobody na doživotie. Pri ukladaní trestu teda súd jednak prihliadnuc na dikciu § 34 ods. 5 písm. b) Tr. zák. a jednak tiež odkazujúc na uznesenie 2To/44/2023 dospel k záveru, že vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného pokusu by použitie tejto trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti (za súčasného uloženia ochranného liečenia ústavnou formou) postačuje aj trest kratšieho trvania, čo sú okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák.. Pritom minimálny trest, ktorý by v súlade s prezentovanou trestnoprávnou teóriou a dikciou Trestného zákona mohol byť uložený v prípade, že by sa pokus najmenej priblížil dokonaniu trestného činu, by podľa § 39 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mohol byť 8 rokov. Nezostalo opomenutým, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a pod vplyvom alkoholu napriek uloženému zákazu v skúšobnej dobe alkohol a iné návykové látky požívať. To nepochybne znamená, že skôr uložený (podmienený) trest odňatia slobody a ani hrozba jeho „premeny“ sa minuli účinku, nevedli k náprave obžalovaného. Tiež nemohol zostať bez povšimnutia postoj obžalovaného k stíhanému skutku a skutočnosť, že v priebehu hlavného pojednávania nijak neprejavil ľútosť nad následkom, ktorý poškodená utrpela, hoci sa s ňou v deň stíhaného skutku zasnúbil. Miestami dokonca pôsobil odmerane, ba až cynicky. Na druhej strane ale obžalovaný poškodenej spôsobil len krátkodobé bezvedomie, z ktorého sa prebrala maximálne do niekoľkých minút a zranenia, ktoré poškodenej spôsobil, boli síce vážne a poškodená bola bezprostredne ohrozená na živote, včasným operatívnym zákrokom sa ale podarilo toto zvrátiť a poškodená okrem jaziev a zrejme aj bolesti hlavy neutrpela iné vážne trvalé následky, ktoré jej pri poranení mozgu hrozili. Napokon nezostalo bez povšimnutia ani to, že „spúšťačom“ vystupňovaného afektu u obžalovaného, ktorý vyústil do napadnutia poškodenej (a súčasne spôsobil forenzne významné zníženie rozpoznávacích schopností obžalovaného), bola aj externá provokácia zo strany poškodenej. Preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody 16 rokov, ktorý považoval z hľadiska kritérií predpokladaných § 34 ods. 1 Tr. zák. za postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a to predovšetkým s odkazom na závažnosť stíhaného skutku. Podľa § 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. súd obligatórne obžalovanému uložil ochranný dohľad 2 roky, pričom podľa § 77 odsek 2 Tr. zák. s odkazom na § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanému uložil počas jeho trvania aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktorý má zabezpečiť, aby sa obžalovaný po výkone trestu „nevrátil“ k užívaniu alkoholu a páchaniu trestnej činnosti s tým spojenej. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia sekery a topánok, ktoré boli použité na spáchanie stíhaného trestného činu v štádiu pokusu. Zároveň súd obžalovanému aplikujúc § 73 ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. zák. uložil aj ochranné liečenie druhu a formy odporúčanej znalcom.

S týmto konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, keďže poškodená riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody titulom finančného vyjadrenia bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 21.434,70 €. Keďže ale bola znalecky ustálená škoda na zdraví poškodenej na sumu 15.621,90 €, postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť túto sumu uhradiť poškodenej a vo zvyšku bola poškodená podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na civilný proces.

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle usmrtiť iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho,

komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.